

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28

Utgitt 12 juli

1933

Skriv frå Landbruksdepartementet.

30 juni.

I medhald av lovi um freding av ferskvatnsfisk frå 2 juni 1933, jfr. kongeleg resolusjon frå s. d., hev Landbruksdepartementet 30 juni 1933 fastsett soverne fiskereglar for Nesvatnet i Manger herad, Hordaland fylke, med elvar og bekker som støyter til so langt aure frå vatnet går upp:

1. Det er til kvar tid forbode å nytta not til fangst av aure.
2. Brot på desse reglar vert straffa.
3. Reglane tek til å gjelda straks og vert gjeldande til vidare.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

1 juli.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 har Justisdepartementet i medhold av lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, stadfestet en av herrestyret i Modum, Buskerud fylke, i møter 2 februar og 15 juni 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 9 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne skal lyde således:

«Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapielig eller underholdende art må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Politiet kan ved tillatelsens meddelelse sette de vilkår som det finner grunn til, kan påby at sammenkomsten opphører, hvis den offentlige fred eller orden forstyrres og for øvrig når som helst ta den meddelte tillatelse tilbake.

Slike sammenkomster skal slutte senest kl. 2.»

Skrivelse fra Justisdepartementet.

1 juli.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, har Justisdepartementet stadfestet en av herrestyret i Eigersund, Rogaland fylke, i møter 21 mai 1932 og 13 mai 1933 vedtatt beslutning om

- 1 juli. forandring av § 1 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne skal lyde således:

«På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forståes enhver vei, plass, brygge, gårdsrum, port eller lignende, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdselen hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei, dens område eller i dens umiddelbare nærhet oppløp, sammenstimling, dans, kortspill, skytning, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kastning av sten, sneballer eller annet, hujen, skriken og larmende adferd eller noen som helst fornærmelig eller uanstendig optreden mot veifarende ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen), som anordner, på hvilken måte den angjeldende strekning skal avsperrres. Fra mørket faller på og til det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tendt løkt ved avsperringen. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

Fortæring eller deling til spleiselag av rusdrikk er forbudt på offentlig vei.»

- 3 juli. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelige resolusjoner av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å holde dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av herredstyret i Gamvik, Finnmark fylke, i møter 15 september 1932 og 13 juni 1933 vedtatt beslutning om politivedtekt for herredet.

Vedtekten lyder således:

§ 1. På offentlig vei, herunder innbefattet enhver vei, plass, adkomst eller kai, som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet, må der ikke finne sted sammenstimling eller oppløp, slagsmål, skrik og rop eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, de veifarende forulempes eller ferdselen hemmes.

§ 2. Rusdrikk må ikke fortæres på offentlig vei eller på åpen tomt eller gårdsplass som støter til offentlig vei

eller i åpne båter ved almindelig beferdet kai. På samme steder er det forbudt å spille kort og danse. 3 juli.

§ 3. Om folketog og andre prosesjoner skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Dette kan forby slike optog når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevet. Sang og musikk på offentlig vei er forbudt, medmindre politiets (lensmannens) tillatelse er gitt. Når mange mennesker samles på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets (lensmannens) påbud til ordenens opretholdelse.

§ 4. Ingen må på offentlig vei eller utover denne skyte med bøsse eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av noe slag, heller ikke kaste stein, sneball eller annet som kan bevirke skade eller forulempe veifarende.

§ 5. Det er forbudt på offentlig vei og i dens grøfter å henkaste glass, potteskår, spiker eller annet som kan være til ulempe eller medføre fare. Heller ikke må der på slike steder henlegges søppel eller aske, guano eller annet som kan bevirke stank eller annen urenslighet.

Det er forbudt å skylle klær ved vannpost på offentlig vei.

§ 6. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære, risse i, skrive, male eller tegne på, bøie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte gjenstander. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus, plankeverk eller lignende.

Det er forbudt å nedrive, tilrakke eller gjøre uleselig lovlig opslåtte plakater eller bekjentgjørelser.

§ 7. Det er forbudt å springe efter og henge i bak på kjøretøier.

Lensmannen kan forby sparkkjøring og kjelkeakning på nærmere bestemte veier.

§ 8. Når der på eller ved offentlig vei skal foretas arbeide som kan være til hinder for ferdselen eller utsette de veifarende for fare eller ulempe, skal melding herom i betimelig tid skje til politiet (lensmannen) som kan treffe bestemmelser om avsperring eller andre sikkerhetsforanstaltninger.

§ 9. Den som eier eller leier grunn eller eier bygning ved offentlig vei som har fortau, er pliktig til utenfor samme å sørge for feining og rensning av fortau og rennestein (eller mindre grøfter) og ved glatt føre å bestre fortauet med sand eller lignende.

§ 10. Det er forbudt å la folkevonde dyr av enhver art gå løse på offentlig vei.

Hunder som viser sig biske eller glupske, eller har vist

3 juli. tilbøielighet til å forulempe mennesker, dyr eller kjøretøier, ved å gjø eller fare imot dem, skal holdes vekk fra offentlig vei eller forsynes med munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet (lensmannen) finner farlige på grunn av deres størrelse eller rase. Ingen må hisse hund på noen eller undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller noen. Det er forbudt å erte hunder eller hisse dem sammen. I løpetiden må tisper holdes vekk fra offentlig vei. Overtredes bestemmelsene i denne paragraf, kan politiet (lensmannen) foranstalte dyret optatt, og la det selge eller drepe, hvis ikke eieren innen 8 dager etterat han er varslet om optagelsen, avhenter dyret og betaler de ved dets optagelse, underhold og bevoktning forbundne omkostninger.

§ 11. På kirkegårder og ved kirkene må ingen leik eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Så vidt mulig må ingen gå utenom de opstukne ganger, heller ikke må noen beskadige trær, blomster eller andre vekster, trå på, beskadige eller besudle gravsteder eller andre anlegg på kirkegårdene.

§ 12. Forestillinger eller forevisninger må ikke finne sted uten politiets tillatelse og mot en avgift til herredskassen fra kr. 5,00 til kr. 50,00 for hver dag tillatelsen gjelder. Sammenkomst med dans må ikke holdes uten tillatelse av politiet, dersom der er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning.

De som efter politiets tillatelse som næring holder offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, har å erlegge sådan avgift som ovenfor bestemt.

Den som har fått sådan tillatelse som i denne paragraf omhandlet skal etterkomme de regler, som politiet foreskriver til ordenens oprettholdelse. I motsatt fall kan politiet stanse eller forby sammenkomsten. Politiet bestemmer tiden for forestillingens eller sammenkomstens ophør.

§ 13. Overtredelse av disse vedtekter og av de i henhold til vedtektene gitte påbud straffes efter straffelovens § 339, 2.

§ 14. Disse vedtekter trer i kraft en måned efter at de er godkjent og inntatt i Lovtidende. Fra samme tid opheves de vedtekter som er approbert ved kongelig resolusjon av 14 mai 1915.

3 juli. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 S v o l v æ r bystyres beslutning i

møte 9 juni 1933 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder. Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 31 juli 1933, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser ophører å gjelde. 3 juli.

Den nye vedtekt lyder således:

§ 1. Utsalgssteder i Svolvær skal med nedennevnte undtagelser holdes lukket:

- a) På hverdager fra kl. 19 til kl. 8 i tidsrummet fra og med 1 mai til og med 31 januar og fra kl. 22 til kl. 8 i tidsrummet fra og med 1 februar til og med 30 april. I tidsrummet fra og med 15 til og med 23 desember kan der dog på disse dager holdes åpent til kl. 20.
- b) På søn- og helligdager holdes med nedennevnte undtagelser helt lukket: I tidsrummet fra og med 20 februar til og med 30 april kan der dog på disse dager holdes åpent fra kl. 17 til kl. 20.

§ 2. Utsalgssteder som kun forhandler fersk frukt, tobakk, tobakksvare, spillkort, spisechokolade og drops, skal med nedennevnte undtagelser på hverdager holdes lukket fra kl. 22 til kl. 9 hele året. På søn- og helligdager kan holdes åpent fra kl. 18 til kl. 22. I tidsrummet 20 februar til 30 april kan der dog holdes åpent fra kl. 17 til kl. 22.

§ 3. På 1. nyttårsdag, langfredag, 1. påske-, 1. pinse- og 1. juledag holdes samtlige utsalgssteder helt lukket. På 1 og 17 mai lukkes kl. 12, på pinse-, jul- og nyttårsaften kl. 17 og på påskeaften kl. 18.

§ 4. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. De kunder som er kommet inn før lukningstid kan dog ekspederes efter lukningstid.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg med tilleggsforskrifter skal følgende paragrafer heretter lyde således:

§ 6. Når et elektrisk anlegg, som er undergitt tilsyn, for nogen del er slett eller mangelfullt vedlikeholdt eller for øvrig er i en sådan tilstand at det efter Elektrisitetsilsynets mening frembyr fare for menneskeliv eller for skade på eiendom, kan Elektrisitetsilsynet gi pålegg om straks å sette anlegget i forsvarlig stand. Finner Elektrisitetsilsynet det nødvendig å stanse anleggets drift eller å bortta anlegget, avgir det innberetning til Hovedstyret for vassdrags- og

3 juli.

3 juli. elektrisitetsvesenet, som kan utferdige pålegg om stans eller borttagning.

Også når elektriske anlegg som under første ledd nevnt medfører generende elektriske forstyrrelser, kan Elektrisitets-tilsynet gi pålegg om straks å sette anlegget i sådan stand at disse forstyrrelser så vidt mulig fjernes.*)

*) Bestemmelsen i annet ledd gjelder til 1 juli 1936.

Såfremt et pålegg som nevnt i første eller annet ledd ikke uopholdelig etterkommes, kan Elektrisitets-tilsynet be-
sørge det utført på eierens bekostning. Det offentliges ut-
gifter hermed har samme pantesikkerhet i anlegget som
skatter av fast eiendom og kan inndrives på samme måte
som disse.

§ 9. For det av Elektrisitets-tilsynet utførte tilsyn er-
legges en avgift til statskassen efter et regulativ som fast-
settes av Kongen med Stortingets samtykke. I regulativet
inntas bestemmelse om når og av hvem denne avgift skal
erlegges. For svakstrømsanlegg erlegges ingen avgift.

Erlegges ikke avgiften til forfallstid, svares derefter
6 pct. årlig rente. Avgiften har samme pantesikkerhet i
anlegget som skatter av fast eiendom og kan inndrives på
samme måte som disse.

De spesielle utgifter som Elektrisitets-tilsynet eller det
stedlige tilsyn har for i kringkastingens interesse å kunne gi
de i nærværende forskrifters § 6 annet ledd omhandlede på-
legg skal refunderes av kringkastingen efter bestemmelse av
Hovedstyret for vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

4 juli.

Tillegg til «Forskrifter for utgassing av
skib med blåsyregass med blåsyreholdig
pulver som middel til å utrydde rotter,
veggelus, kakerlakker og møll m. m.». Utfer-
diget av Socialdepartementet i henhold til kongelig resolusjon
av 1 mai 1931, jfr. departementets rundskrivelse av 2 januar
1932.

Til utgassing av skib med blåsyregass kan istedenfor
blåsyreholdig pulver også brukes blåsyre som blir fremstillet
på stedet av cyannatrium (eller andre cyanider) og svovlsyre,
nedenfor kalt C-S metoden.

For sådan utgassing gjelder de samme forskrifter som
er fastsatt for utgassing av skib foretatt med blåsyreholdig
pulver. Dessuten må ved utgassing efter C-S metoden
nedenstående forskrifter følges:

1. Til fremstilling av 1 kg blåsyregass (HCN) beregnes
2,15 kg teknisk ren cyannatrium (omkr. 125 % KCN)

(eller tilsvarende mengde av annet cyanid), 2 l (= 3,7 kg) koncentrert svovlsyre, 66° Baume, og 6 l vann. 4 juli.

2. Ved fremstillingen av blåsyregassen brukes tette og solide kar av syrefast materiale som ikke lett går itu ved støt, og som rummer minst det 3-dobbelte av den vannmengde som brukes.

I lasterum og andre rum som karet kan heises op fra, brukes kar forsynt med 3 solide hanker med solid taug, slik at karet kan heises op etter tauget uten at karet vipper eller støter mot noget.

I andre rum brukes kar forsynt med solide hanker så de lett kan bæres, med et helt tettsluttende lokk som kan festes godt, slik at intet av innholdet kan renne ut om enn karet velter når lokket er satt på.

Brukes emaljerte kar, må den innvendige emalje være helt tett.

3. Den mengde cyannatrium (eller annet cyanid), som er bestemt for hvert kar, avveies for sig, innpakkes i en solid papirpose eller i papir som omvikles med gass, tynn strie e. lign. og ombindes med en solid hyssing. Under avveiningen, som helst bør foretas på lagerstedet for cyanidet, brukes gummihansker, så cyanidet ikke kommer i berøring med bare hender; like efter avveiningen og innpakningen vaskes hendene med hanskene på.
4. Før utgassing begynner, bringes alle kar på plass, den bestemte mengde vann fylles i, og den bestemte mengde svovlsyre avmåles og stilles ved siden av karet.

5. Når alt er i orden til at skibet kan settes under gass, blir hvert kar langsomt tilsatt svovlsyren under omrøring.

Heises karet ned og op, kan tilsetningen av svovlsyre til karet foregå før karet heises ned.

6. Når alt dette er i orden, senkes posen med cyannatrium (eller annet cyanid) raskt ned i karet. Mens nedsenkningen foregår, skal brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass; dette kan dog undlates når den som foretar nedsenkningen av cyanidet, står i fri luft.

7. Efter at blåsyregassen har virket den bestemte tid, luftes rummene et par timer, før restene fjernes.

Fra lasterum og andre rum, hvor dette kan gjøres, heises utviklingskarene forsiktig op; fra de andre rum bæres de forsiktig ut efter at lokkene er satt på og festet godt. Mens dette foregår, skal brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass.

- 4 juli. 8. Hvis havnestyret (hvor intet sådant finnes, helserådet) tillater det, kan innholdet av utviklingskarene styrtes i sjøen uten å være «nøitralisert». I motsatt fall skal innholdet «nøitraliseres» før det styrtes i sjøen.

Til «nøitraliseringen» brukes for hver liter svovlsyre:

0,8 kg brent kalk utrørt i 3 l vann og

0,15 kg jernvitriol oppløst i 0,3 l vann.

Under omrøring tilsettes først kalkmelken og deretter jernvitriolopløsningen. Det står i minst $\frac{1}{4}$ time og styrtes så i sjøen.

Under bæringen og utstyrtningen av de ikke «nøitraliserte» rester eller under «nøitraliseringen» brukes gassmaske eller annen godkjent beskyttelsesinnretning mot blåsyregass.

- 4 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 4 juli 1933 fastsatt følgende fiskeriregler for Ytre Sandsvær herred, Buskerud fylke:

1. Det skal være forbudt til fangst av fisk å bruke:
 - a. Lyster,
 - b. fiskeredskaper nærmere elveos enn 100 meter,
 - c. garn eller andre bundne redskaper med mindre maskevidde enn 35 mm mellem knutene i våt tilstand. Bestemmelsen om maskevidden gjelder ikke for de vann eller vassdrag hvor ikke finnes ørret eller sik og heller ikke for fiske før 25 juni i Lågens evjer, hvor vesentlig abbor og gjedde går inn.
2. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.
3. Disse regler trer i kraft 1 september 1933 og forblir gjeldende inntil videre. Samtidig opheves høieste resolusjon av 24 mai 1905 om fiskeriregler for Ytre Sandsvær herred.

- 4 juli. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 4 juli 1933 fastsatt følgende fiskeriregler for Øvre Sandsvær herred, Buskerud fylke:

1. Det skal til enhver tid være forbudt å benytte:
 - a. Lyster eller annet med spiss eller krok forsynt redskap, som ikke er beregnet på å slukes av fisken,
 - b. fiskemåter som krever bruk av ildslys eller annet kunstig lys.

2. Intet fiskeredskap må utsettes således, at der sperres mere enn halve bekke- eller elvebredden ved almindelig sommervannstand. Redskap anbragt fra motsatte bekk- eller elvebredder må ha en innbyrdes avstand av minst 10 meter. 4 juli.
3. Alt fiske skal være forbudt i tiden 15 september—15 november. Likeså skal fiske med garn av mindre maskevidde enn 30 mm være forbudt i alle vann hvor der er ørret eller sik.
4. Overtredelse av bestemmelsene er belagt med straff.
5. Disse fiskeriregler trer i kraft 15 september 1933 og forblir gjeldende inntil videre.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

4 juli.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre Flekkefjord bystyres beslutninger i møter 23 mai og 20 juni 1933 angående bygningsvedtekter for Flekkefjord, hvorefter §§ 3 og 4 i de av departementet 15 mai 1933 stadfestede bygningsvedtekter for brandstrøket i Flekkefjord med en av departementet foretatt redaksjonell forandring i § 4 skal lyde således:

§ 3. De på arealet liggende hus skal opføres i 3 fulle etasjer, uten loftsetasje. Kjeller medregnes ikke i etasjeantallet. Kjellerens overkant må ikke ligge mer enn 0,6 m over gatens nivå.

§ 4. Gesims- og mønehøide skal for samtlige bygninger gjøres gjennomgående efter bygningsrådets nærmere bestemmelse. Gesimshøiden må ikke være mer enn 10 meter over gatens nivå og mønehøiden lav.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

5 juli.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932 i medhold av lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen stadfester Justisdepartementet herved en av bystyret i Molde, Møre fylke, i møter 15 mars og 12 mai 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 40 i politivedtekten for byen, hvorefter et nytt 3. punktum innskytes, således at denne paragraf får følgende ordlyd:

«Adgang til å gi offentlige forestillinger, forevisninger og konserter er avhengig av politiets tillatelse. Likeså utkreves sådan tillatelse til å holde offentlig dans, maskerade eller karusell, skytebane, ringkasting eller lignende. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art må heller ikke holdes uten politiets tillatelse dersom det er

5 juli. adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning. De i denne paragraf omhandlede tillatelser skal være knyttet til bestemt person som optrer som ansvarlig.

5 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Departementet bestemmer herved at de ved skrivelse herfra av 16 juni d. å. stadfestede tillegg til §§ 1 og 3 i gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Halden trer i kraft fra og med 10 juli 1933.

5 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Sarpsborg bystyres beslutning i møte 14 juni 1933 om forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 10 juli 1933.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal holdes lukket hverdager fra kl. 6 aften til kl. 8 morgen, søn- og helligdager og 1 og 17 mai den hele dag, samt påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften fra kl. 5 ettermiddag. I tiden fra og med 21 juni og til og med 20 august lukkes kl. 5 etterm. de 4 første hverdager i uken.

Fredager, onsdager før skjærstorsdag og dagen før bededag lukkes kl. 7 aften. De siste 8 hverdager før julaften er det tillatt å holde åpent til kl. 8 aften.

5 juli. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Glemmen herredstyres beslutning i møte 19 juni 1933 om forandring av §§ 1 og 3 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Glemmen herred, Østfold fylke.

Forandringen gjelder inntil videre fra og med 10 juli 1933.

Vedtektens §§ 1 og 3 skal herefter lyde således:

§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregår, herunder også utsalgssteder i portrum og andre steder i fri luft, skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 6 aften til kl. 8½ morgen de 4 første hverdager i uken. Fredag

og lørdag lukkes kl. 7 aften. Fredag åpnes kl. 8½ og lørdag 5 juli. kl. 8 morgen.

I tiden fra og med 21 juni til og med 20 august lukkes de 4 første hverdager kl. 17, fredag kl. 17 og lørdag kl. 18.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 4 ettermiddag, og St. Hansaften kl. 2 ettermiddag.

Fra og med 15 desember til jul kan på hverdager holdes åpent til kl. 9 aften.

§ 3. De i §§ 1 og 2 omhandlede utsalgssteder skal derhos holdes lukket hele dagen, langfredag, 1ste påskedag, 1ste pinsedag og 1ste juledag. Det samme gjelder 1 mai og 17 mai, undtagen for de i § 2 omhandlede utsalgssteder. I øvrig kommer den almindelige helligdagslovgivning til anvendelse.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

5 juli.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med en redaksjonell endring Kvikne herredstyes beslutning i møte 31 mai 1933 om forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Kvikne herred, Hedmark fylke.

Forandringen trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Vedtektens § 1 skal herefter lyde således:

§ 1. Samtlige handlende, der har butikk eller utsalgssted innen herredet, skal holde sine butikker eller utsalgssteder lukket fra kl. 20 til kl. 8 næste virkedags morgen i månedene juli og august, og den øvrige tid av året fra kl. 19 til kl. 8 næste virkedags morgen.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

5 juli.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 5 juli 1933 fastsatt følgende fiskeriregler for Romedal herred, Hedmark fylke:

A. I Svartelven og Fura så langt som Mjøsørret går op skal det være forbudt å benytte:

1. Lyster.
2. Garn og not med mindre masker enn 52 mm mellom knutene.
3. Sløer, mjeler og lignende innretninger med mindre avstand mellom spilene enn 45 mm.

B. I alle bekker, åer og elver som ikke nedenfor er nevnt er det forbudt å bruke:

1. Lyster.
2. Alle slags bundne redskaper.
3. Faststående redskaper med stive materialer.

- 5 juli. C. I Målervann, Rottjern, Fjeldsjøen, Opsangtjern, Kerstijern, Solungtjern og Lille Gransjø er det forbudt å bruke bundne redskaper med mindre avstand mellom knutene enn 32 mm.
- D. I Harasjøen, Linderudsjøen og Starelven er det forbudt å bruke bundne redskaper med mindre avstand mellom knutene enn 29 mm. Snaring av gjedde er forbudt i Starelven.
- E. I Gjetholmsjøen med Svartelven er det forbudt å bruke:
1. Bundne redskaper med mindre avstand mellom knutene enn 25 mm.
 2. Kuper med mindre avstand mellom spilene enn 20 mm eller hvis de er gjort av netting med mindre masker enn 30 mm.
- F. I herredet er det forbudt:
1. Å bruke vidjekuper.
 2. Å jage fisk i garn.
 3. Ved slødammer og garnsetning å stenge mere enn halve elvefaret.
- G. I elver og bekker og i minst 100 m.s avstand fra elveos er ørret og røye fredet fra 1 september til 1 november.
- H. Overtredelse av reglene er belagt med straff.
- J. Disse fiskeriregler trer i kraft 1 september 1933 og forblir gjeldende inntil videre. Samtidig opheves kongelig resolusjon av 21 januar 1867 og høieste resolusjon av 14 mars 1891 om fiskeriregler for Romedal herred.

5 juli. **Skriv** frå Landbruksdepartementet.

I medhald av lov um freding av ferskvatnsfisk frå 2 juni 1933, jfr. kongeleg resolusjon frå s. d., hev Landbruksdepartementet 5 juli 1933 fastsett sovorne fiskereglar for Åsane herad, Hordaland fylke:

1. Frå og med 30 november til og med 31 mai skal alt fiske vera forbode. Likeeins i resten av året frå laurdag kl. 20 til måndag kl. 20.
2. Det skal til kvar tid vera forbode å bruka garn, kaste- not eller andre bundne reidskapar, lyster, oter og teinor. Likevel skal det i tidi frå og med 1 august til og med 31 oktober vera lovleg å nytta ålteinor frå kl. 18 til kl. 7.
3. Desse reglar gjeld ikkje for:
 - a. Dei delar av vassdrag der laks eller sjøaure går.
 - b. Åstveitvassdraget med dei vatn og dammar som er i vassdraget.
 - c. Tertnesvatni.
 - d. Elvestrekkjinger eller vatn som lagar grensa mot naboherad, erso ikkje tilsvarende reglar gjeld i naboheradet.

4. Brot på desse reglar vert straffa.
5. Desse reglar tek til å gjelda 1 september 1933 og vert gjeldande til vidare. Samstundes vert kongeleg resolusjon av 19 juni 1908 og Landbruksdepartementet sine fyresegner av 2 juli 1929 um fiskereglar for Åsane herad avtekne.

5 juli.

Lov om forandring i lov om skreifiskeriene i Lofoten av 6 august 1897 med senere tilleggsløver. 6 juli. Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1933 sålydende:

§ 17 i lov av 6 august 1897 om skreifiskeriene i Lofoten skal herefter lyde således:

Til fangst av skrei må ikke benyttes noget slags not eller dermed likeartet redskap såsom trål. Herfra undtas almindelige synkenøter hvis størrelse ikke overskrider 40 meter i hver kant, målt efter telnen, eller 1,600 kvadratmeter. Om forbud også mot bruken av sådanne mindre synkenøter henvises til bestemmelsen i § 16, litr. b.

Dagliner må ikke brukes før 12 mars i de vestenfor Hopen opsynsdistrikt liggende opsynsdistrikter (Vestlofotens og Henningsvær opsynsdistrikt). Dog kan Kongen, efter andragende fra $\frac{2}{3}$ av samtlige medlemmer av de almindelige utvalg i disse opsynsdistrikter, ved en felles bestemmelse tillate avvikelse herfra. Har utvalget i ett opsynsdistrikt vedtatt andragende herom, plikter de øvrige utvalg å behandle det.

Fangst av fiskeyngel til gjødning eller til salg til guano-tilvirkning er forbudt.

Under særlige omstendigheter kan vedkommende regjeringsdepartement tillate bruken av redskaper som er forbudt efter denne paragraf.

Overtredelse av de i nærværende paragraf inneholdte forbud straffes med bøter.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. Lov om forandring i lov av 24 juni 1932
Nr. 2. om fredning av gullflyndre.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1933 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov av 24 juni 1932 om fredning av gullflyndre skal herefter lyde således:

§ 2. I tiden fra og med 1 april til og med 15 mai gjelder det samme også for gullflyndre som er over 27 centimeter lang, medmindre den fiskes til eget bruk (husbruk).

I tiden fra og med 15 mars til og med 30 juni er det dessuten forbudt å bruke trål, snurrevad, landdragningsnøter og lignende redskaper til fangst av gullflyndre.

Brukes ovennevnte redskaper til fangst av andre fiskearter, skal i fredningstiden gullflyndre som måtte komme med i fangsten, straks kastes overbord.

§ 4. Denne lov gjelder fiske fra norsk havn, uansett om dette foregår utenfor eller innenfor territorialgrense.

Sådan gullflyndre som nevnt i § 1 må heller ikke innføres fra utlandet eller ilandbringes i norsk havn av eller fra utenlandske fiskefartøier, likesom det under den i § 2, 1. ledd, nevnte fredningstid er forbudt å innføre fra utlandet — eller ilandbringe i norsk havn av eller fra utenlandske fiskefartøier — gullflyndre.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. Midlertidig lov om utførsel av storsild og
Nr. 3. vårsild.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 28 juni 1933 sålydende:

§ 1. Kongen kan bestemme at det skal være forbudt å utføre fersk storsild eller fersk vårsild, medmindre silden er bestemt til sådan utførsel av en fiskerorganisasjon, hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet. Bestemmelsen kan begrenses til å gjelde en viss tid av året.

Under fersk sild inngår også frossen sild, og sild som er konserveret på en sådan måte at den kun anses holdbar for en kort tid. I tvisttilfelle avgjøres dette av fiskeridirektøren. 6 juli. Nr. 3.

§ 2. Er sådant forbud utferdiget, skal der ved utførsel forelegges tollvesenet bevidnelse fra vedkommende fiskerorganisasjon for at silden er bestemt til utførsel som fersk sild.

§ 3. Kongen kan gjøre tilsvarende bestemmelser gjeldende for utførsel av saltet storsild og saltet vårsild.

§ 4. Forsøkt eller fullført overtredelse av denne lov, eller av forskrift utferdiget i medhold av loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov gjelder til utgangen av året 1934.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

Lov om forandring i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925. 6 juli. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 29 juni 1933 sålydende:

I lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925 (nr. 13) skal § 5 første ledd lyde:

Ankesaker behandles i overrettene skriftlig efter reglene i tvistemålslovens § 380, medmindre rettens formann bestemmer at saksbehandlingen skal være muntlig. Muntlig behandling kan dog kun bestemmes dersom partene er enige deri. Ved muntlig behandling får lov om utdrag av ankesaker i Høiesterett av 4 august 1918 med tilleggslover tilsvarende anvendelse.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. **Lov om forandringer i lov om fengsels-**
Nr. 5. **vesenet og om tvangsarbeide av 12 desember**
 1903.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 29 juni 1933 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om fengselsvesenet og om tvangsarbeide av 12 desember 1903 med senere tilleggslover skal lyde:

§ 12, 1. punktum. Fangene skal regelmessig beskjef- tiges med arbeide og er pliktige til å utføre det arbeide som pålegges dem.

§ 17. Fengselsstraff som sones i kretsfengsel eller hjelpefengsel, skal i almindelighet utståes i enrum. Når særlige omstendigheter gjør det påkrevet, kan dog bestyreren tillate at der for enkelte fangers vedkommende gjøres avvikelser i enrumsbehandlingen.

Fanger som soner straff i landsfengsel, skal i den utstrekning det er mulig, under hele straffetiden ha hver sin celle hvor de tilbringer natten og hviletidene. Efter nærmere regler som fastsettes av Kongen, kan fellesskap mellem fangene tillates under arbeide, gudstjeneste, foredrag, sang og musikk, undervisning, legemsøvelser og bevegelse i fri luft, dog ikke før de har vært i landsfengsel i 3 måneder, medmindre fangens helbred eller sinnstilstand, fengslets tarv eller andre særlige forhold gjør det påkrevet. Utover 2 år kan fangen ikke arbeide i enrum uten lægens samtykke og utover 4 år ikke uten eget samtykke. Undtagelse herfra gjøres dog hvis fortsatt avsondring finnes påkrevet på grunn av fangens farlighet eller av sundhets-hensyn eller anvendes som refselse eller straff eller av andre særlige grunner. Fangens samtykke er bindende for ett år.

§ 18. Fanger, som arbeider i enrum, skal daglig erholde besøk av fengslets tjenestemenn.

§ 20. Fangene kan inndeles i klasser efter utvist flid og forhold.

I høiere klasser kan tilståes større arbeidspenger, større frihet med hensyn til anvendelse av fritiden samt andre begunstigelser.

§ 21. Den som er idømt fengsel i 6 måneder eller mere, og som efter fradrag av varetekt skal avsone minst 5 måneder, blir å løslate på prøve, når han har avsonet $\frac{2}{3}$ av den efter varetektsfradraget gjenstående straffetid, dog

minst 4 måneder. Omsetning til skjerpet fengsel medfører ingen forkortelse av denne frist. Løslatelse på prøve tilstås dog ikke, hvis det er grunn til å anta at fangen ikke vil oppfylle prøvevilkårene, eller andre særlige omstendigheter gjør løslatelsen utilrådelig, eller hans forhold i fengslet gjør ham ufortjent til den. De nærmere regler for løslatelse på prøve gis av Kongen.

§ 24. Beslutning om løslatelse på prøve og fornyet innsettelse fattes av den myndighet Kongen bestemmer.

Inntil spørsmålet om gjenninnsettelse er avgjort og gjeninnsettelse i tilfelle kan skje, kan påtalemyndigheten la den løslatte pågripe og holde i varetekt.

§ 25. Hvis det finnes ønskelig på grunn av en fanges helbred eller sinnstilstand eller av andre særlige grunner, kan han efter beslutning av den myndighet under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt, overføres til tvangsarbeids- hus eller kuranstalt eller anbringes i arbeide for det offentlige for den gjenstående del av straffetiden.

§ 30. Når en fange viser ulydighet eller slett opførsel i fengslet eller under midlertidig fravær fra dette eller under transport fra fengsel til annen anstalt, kan foruten advarsel, utelukkelse fra boklån, kirke- og skolegang og tap av tilståtte begunstigelser, følgende refselsers anvendes på ham:

1. Irettesettelse.
2. Kost efter et særlig regulativ for en tid av inntil en måned.
3. Nektelse av beskjeftigelse for en tid av inntil 14 dager.
4. Inndragning av godskrevne arbeidspenger.
5. Nedsettelse i lavere klasse.
6. Innsettelse i straffcelle for en tid av inntil 14 dager, således at denne tid ikke medregnes i den idømte straffetid.
7. Forlengelse av straffetiden (i fellesfengsel forbundet med innsettelse i enrum) med inntil en måned.
8. Hårdt natteleie inntil 18 dager.
9. Innskrenkning av kosten til vann og brød inntil 12 dager, dog alene for personer over 18 år.

Flere av de nevnte refselsers kan anvendes i forening. Refselsen fullbyrdes uansett om den bestemte straffetid der- ved overskrides.

Anvendelsen av de under nr. 6 og 7 nevnte refselsers må sammenlagt ikke medføre forlengelse av straffetiden ut- over 3 måneder.

Finnes en fange i besiddelse av gjenstander som er innsnuglet, ulovlig laget eller erhvervet i fengslet, kan disse inndras.

6 juli. § 33. Beslutning om refselse, bestående i inndragning
 Nr. 5. av godskrevne arbeidspenger, fattes av den myndighet,
 under hvis overledelse fengselsvesenet er henlagt.

Ellers fattes beslutning om refselse av bestyreren. Beslutning om anvendelse av de i § 30 nr. 8 og 9 omhandlede refselsler i over halvdelens av den tillatte tid, må dog først fattes, efterat saken har vært forelagt fengselsrådet, hvor et sådant finnes. Spørsmål om refselse hvorved straffetiden forlenges, (§ 30 nr. 6 og 7) blir likeledes å forelegge fengselsrådet. I dette tilfelle blir dessuten straks å gjøre innberetning om refselsen til den i 1ste ledd nevnte myndighet. Lignende innberetning skal gjøres, når de i 3dje punktum omhandlede refselsler er anvendt i fengsel, hvor der ikke er fengselsråd.

Når det anses hensiktsmessig, kan bestyreren beslutte at fullbyrdelsen av en ilagt refselse skal utsettes en viss tid, dog ikke utover tre måneder. Hvis fangen innen fristens utløp gjør sig skyldig i nytt disiplinærbrudd, hvorfor han ilegges refselse, blir også den utsatte refselse å fullbyrde. I motsatt fall bortfaller den.

Hvis særlige grunner taler for det, kan bestyreren bestemme at fullbyrdelsen av disiplinærstraff skal avbrytes eller helt eller delvis eftergis. Er fullbyrdelsen av en avbrutt refselse ikke gjenoptatt innen tre måneder, bortfaller refselsen.

§ 35. Med hensyn til fengsel på vann og brød kan Kongen bestemme at det skjerpede fengsel med visse mellomrum skal avbrytes med dager av sedvanlig fengsel.

Ingen må underkastes straffer eller refselsler på tilsammenlagt mere enn 30 dagers fengsel med hårdt natteleie eller 20 dagers fengsel på vann og brød, uten med et mellomrum av henholdsvis minst 1 uke og 2 uker.

§ 37 gis følgende tilføielse:

Er det efter erklæring fra sakkyndig læge begrunnet tvil om, hvorvidt en fange er sinnssyk, kan han av retten på det sted hvor fengslet ligger, besluttes innlagt i sinnsykeasyl til nærmere observasjon efter reglene i lov om rettergangsmåten i straffesaker § 210.

§ 40 utgår.

§ 45. § 11, 3dje punktum, §§ 14 og 15, § 18, §§ 29—33, §§ 35—37 og § 39 finner også anvendelse på heftefanger.

§ 47. Siste punktum utgår. I stedet tilføies som et nytt ledd:

Det tilstedes ham til dertil bestemte tider å motta besøk, som er forenlig med god orden og ikke volder fare for sikkerheten. Under samme betingelser tilstedes det fangen brev-

veksling. Hvor dertil finnes grunn, får reglene i § 27 og § 28 tilsvarende anvendelse. 6 juli.
Nr. 5.

§ 49. § 11, 3dje punktum, §§ 13, 14 og 15, § 18, § 29, § 30, undtagen nr. 5, 6 og 7, §§ 31, 32, 33, 35 og 36 finner tilsvarende anvendelse også på de i dette kapitel omhandlede fanger, medmindre annet særlig er bestemt.

§ 50. Bestemmelsene i dette kapitel gjelder ikke politi-arrestanter. Heller ikke de i §§ 50 a og 50 b omhandlede personer.

§ 50 a. Personer som er innsatt i fengsel i henhold til lov nr. 3 av 10 april 1915 om barn hvis foreldre ikke har inngått ekteskap med hverandre, jfr. lov nr. 6 av samme dag om foreldre og ektebarn eller lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, behandles efter reglene i kap. III om heftefanger, dog således at det alltid pålegges dem et arbeide. Omsetning til skjerpet fengsel kan ikke finne sted.

§ 50 b. Personer som skal holdes i forvaring efter straffelovens § 39, 1 f og § 39 a, skal fortrinsvis anbringes i særlig anstalt. Kan dette ikke skje, anbringes de i fengsel eller tvangsarbeidshus. Med hensyn til refselsler finner reglene for fanger som soner fengselsstraff, tilsvarende anvendelse.

Nærmere bestemmelser om anbringelsesstedet og om behandlingen gis av Kongen.

§ 56, siste ledd. For tvangsarbeidere innsatt efter straffelovens § 39, lov nr. 3 av 10 april 1915 § 31, jfr. lov nr. 6 av samme dag § 6, og lov om vernepliktige civilarbeidere av 24 mars 1922 § 4, jfr. lov nr. 3 av 10 juli 1925, blir med hensyn til løslatelse de særlig derom gitte bestemmelser fremdeles gjeldende.

§ 58. De om landsfengslene i § 4, §§ 6—10, § 11, 1ste ledd, §§ 12 og 13, § 14, 1ste punktum, § 15, §§ 18—20, § 22, §§ 24—33 og §§ 35—39 gitte bestemmelser finner tilsvarende anvendelse for tvangsarbeidshusene.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. **Lov om midlertidige forandringer i konkur-**
Nr. 6. kurs- og akkordforhandlingslovene.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1933 sålydende:

§ 1. Bestemmelsene i konkurslovens § 70 post 3 og akkordforhandlingslovens § 23 post 4 kommer ikke til anvendelse når skyldneren ved konkursens eller akkordforhandlingens åpning var låntager i Den norske stats småbruk- og boligbank, Den norske stats fiskeribank, eller eier eller bruker av jord- eller skogeiendom og bosatt på den, for brukeres vedkommende kun forsåvidt bruksretten ikke kan bringes til ophør eller avgiften forhøies innen 30 år. Dog undtas personer som driver sådan virksomhet at de har regnskapsplikt.

§ 2. Når offentlig akkordforhandling åpnes efter begjæring fra en skyldner som nevnt i § 1, skal beskikkelse av akkordkommissær undlates, hvis ikke skifteretten av særlige grunner finner at akkordkommissær bør medvirke under akkordforhandlingen.

Når akkordkommissær ikke er beskikket, skal de plikter som loven pålegger akkordkommissæren, påhvile skifteretten. Dommeren er akkordstyrets formann. Den i akkordforhandlingslovens § 6 nr. 4 omhandlede gjennomgåelse og verdsettelse foretas regelmessig ved en registreringsforretning, hvor akkordstyremedlemmene så vidt mulig gjør tjeneste som vidner og vurderingsmenn.

§ 3. På skyldnerens forlangende skal skifteretten som akkordstyrer beskikke en dertil villig mann, enten og fortrinsvis den gjeldsmeglingsmann som i henhold til § 5 i loven om Lånekassen for jordbrukere er opnevnt for vedkommende kommune, eller av det almindelige utvalg av skjønnsmenn i skyldnerens kommune (domstollovens § 79) en mann som har god innsikt i vedkommende distrikts hovednæringer og for øvrig er skikket som meglingsmann. Ingen må beskikkes som er skyldneren så nær beslektet som tremenning eller like nær besvogret. For øvrig får bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 4, femte punktum, tilsvarende anvendelse.

De hverv som efter akkordforhandlingsloven påhviler akkordkommissæren og akkordstyret, blir å utføre av akkordstyreren alene. Han skal bistå skyldneren med tilveiebringelsen av grunnlaget for en akkord og med utarbeidelsen av akkordforslag. Hans arbeide skal gå ut på å

fremme en ordning som er både i skyldnerens og i hans kreditorers interesse. 6 juli.
Nr. 6.

§ 4. Når akkordstyreren gir sådan innberetning som nevnt i akkordforhandlingslovens § 13, skal skifteretten kunngjøre utfallet av akkordforhandlingen i Kunngjørelsestidende og for øvrig i den utstrekning den finner nødvendig. Kunngjørelsen skal inneholde opplysning om at hvis nogen fordringshaver vil begjære skyldnerens bo tatt under konkursbehandling, bør begjæringen herom være innkommet til skifteretten innen 14 dager etterat kunngjørelsen stod i Kunngjørelsestidende. Inntil utløpet av denne frist vedblir skyldneren å stå under akkordstyrerens tilsyn.

Bestemmelsene i akkordforhandlingslovens § 8 første ledd får tilsvarende anvendelse når konkurs åpnes i henhold til en innen fristens utløp fremsatt begjæring. Likeledes gjelder § 33 første punktum tilsvarende.

Når akkordstyrer er opnevnt i henhold til § 3, kan i 3 måneder fra den tid da begjæringen om akkordforhandling er inngitt til skifteretten, ikke fremmes tvangssalg av skyldnerens faste eiendom uten akkordstyrerens samtykke, og uten sådant samtykke kan eiendommen heller ikke tas til brukelighet av nogen panthaver.

§ 5. Ved beregning av gebyr til staten etter akkordforhandlingslovens § 37 skal, når skyldneren er i sådan stilling som nevnt i § 1, verdien av hans faste eiendommer bare medtas med det beløp som den overstiger panteheftelsene med.

§ 6. Denne lov trer i kraft straks og gjelder i 10 år.

Lov om midlertidige forandringer i konkurs- og akkordforhandlingslovene av 26 juni 1929 med tilleggslov av 16 mai 1930 opheves fra denne lovs ikrafttreden. Akkordforhandling som er åpnet etter den nevnte lov, blir å fortsette etter reglene i denne lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli.
Nr. 7.

Lov om Lånekassen for jordbrukere.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1933 sålydende:

§ 1. Lånekassen for jordbrukere dannes av midler som tilhører staten og som Stortinget bevilger i dette øiemed. Den bestyres av direksjonen for Kongeriket Norges hypotekbank.

§ 2. Lånekassens midler anvendes til utlån:

- a. til eiere av jordbruk som får akkord med sine fordringshavere om nedsettelse av gjelden.
- b. til den som vil søke å erhverve eller beholde en jordbrukseiendom som fra ham selv eller nær slektning er solgt eller begjært solgt ved tvangsauksjon eller tatt til brukelighet av panthaver.

§ 3. Lån av kassen gis bare i de tilfelle hvor lånsøkeren ikke antas på annen måte å kunne få lån på rimelige vilkår, og hvor samfundsmessige grunner for øvrig taler for å gi lånet.

Lånene forrentes og avdras på den måte som Kongen med Stortingets samtykke bestemmer.

§ 4. Styret for lånekassen avgjør om en lånesøknad skal innvilges.

Før avgjørelse treffes, skal i almindelighet saken være behandlet av en gjeldsmeglingsmann og en takstnevnd som omhandlet i §§ 5 og 9.

§ 5. Gjeldsmeglingsmann for en kommune opnevnes av herreds- eller byretten, når det antas å være bruk for en meglingsmann eller når nogen søker bistand av meglingsmann i en kommune. Det kan også opnevnes en eller flere varamenn dersom det finnes nødvendig.

Den som opnevnes, plikter å overta hvervet med mindre han har fylt 65 år eller er bosatt utenfor kommunen.

§ 6. Når eier av jordbruk eller den som vil erhverve en jordbrukseiendom ved gjenkjøp søker en gjeldsordning, kan han søke bistand av gjeldsmeglingsmannen i kommunen.

Meglingsmannen skal søke å skaffe sig de best mulige opplysninger om skyldnerens eiendeler og forpliktelser, og bistå skyldneren med å tilveiebringe grunnlaget for en frivillig akkord.

Såfremt det viser sig mulig for skyldneren å få en ordning som gir grunnlag for lån av Lånekassen for jordbrukere, skal meglingsmannen bistå skyldneren med å sende inn søknad om lån. Meglingsmannen skal uttale sig om verdien av skyldnerens eiendeler, særlig om jordbrukseien-

dommen, og om størrelsen av gjelden før og efter akkorden, og for øvrig gi de opplysninger og uttalelser som lånekassens styre krever. 6 juli.
Nr. 7.

§ 7. Når en skyldner i henhold til § 6 har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen, og denne ikke finner det åpenbart at det er uråd å få ordning i stand, skal han straks sende melding om det til herreds- eller byretten og til namsmannen. Herreds- eller byretten sørger uten opphold for at meldingen tinglyses.

Når sådan melding er mottatt, kan konkurs ikke åpnes og tvangsauksjon, utleggsforretning eller annen tvangsfullbyrdelse som er ledd i gjeldsinndrivelse ikke fremmes før 2 måneder efter mottagelsen av meldingen. Denne frist kan av herreds- eller byretten forlenges med inntil 2 måneder. Når lånekassen i henhold til § 9 har besluttet å holde takst, men denne ikke kan fremmes på grunn av årstiden, kan retten av den grunn ytterligere forlenge fristen.

Innstilles meglingen eller kommer ordning i stand før utløpet av den fastsatte frist, bortfaller den utsettelse med tvangsfullbyrdelse som er fastsatt i foregående ledd, og gjeldsmeglingsmannen skal da straks sende melding om dette til herreds- eller byretten og til namsmannen. Det samme gjelder når gjeldsmeglingsmannen finner at skyldneren forringer sitt løse utover det som er et ledd i ordinær økonomisk drift.

Så lenge megling pågår, kan skyldneren ikke uten gjeldsmeglingsmannens samtykke avhende, bortleie eller pantsette sin faste eiendom.

Er den i konkurslovens § 46 fastsatte frist av 3 måneder ikke utløpet når herreds- eller byretten mottar melding som nevnt i første ledd, blir fristen å forlenge med den frist som omhandles i annet og tredje ledd.

Bestemmelsene i denne paragraf skal ikke komme til anvendelse, dersom en skyldner i løpet av de siste 12 måneder har søkt bistand av gjeldsmeglingsmannen og melding som omhandlet i første ledd har vært sendt.

§ 8. Når lån søkes av lånekassen uten at det samtidig pågår en gjeldsordning på grunnlag av frivillig akkord, skal gjeldsmeglingsmannen forberede saken for kassens styre og gi de opplysninger og uttalelser som styret foreskriver.

§ 9. Mener meglingsmannen at vilkårene for å få lån av lånekassen foreligger, og finner han å kunne tilråde at lån blir gitt, skal den eiendom som lånet gjelder, når kassens styre beslutter det, verdsettes av en takstnevnd på

6 juli. 2 medlemmer, som opnevnes av kassens styre etterat utfal-
Nr. 7. lelse av vedkommende landbruksselskap er innhentet.

Verdien fastsettes til den sum som eiendommen fremtidig ved forsvarlig drift må antas å kunne forrente.

Nevnden gjennomgår også lånesøknaden og lånsøkerens gjeldsforhold, i tilfelle efter den gjeldsordning som søkes opnådd, og uttaler sin mening om dette.

§ 10. Lånekassen kan gi lån:

1. Til anskaffelse av driftsmidler og akkordordning av den gjeld som ikke omfattes av eiendommens takstverdi, med inntil 15 pct. av denne.
2. Til lånekassetillegg for den pantegjeld som ligger innenfor 15 pct. over takstverdien og som bortfaller ved gjeldsordningen, med inntil 1,5 pct. av takstverdien.
3. Til betaling av forfalne prioriterte renter.

Det samlede lån efter punkt 1 og 2 må ikke overstige kr. 3000 og den samlede sum efter alle 3 punkter ikke overstige kr. 3700.

§ 11. Når særlige hensyn foreligger, kan det til innløsning av pantegjeld gis lån av lånekassen med inntil 30 pct. av eiendommens takstverdi, men i sum ikke over kr. 6000.

Samme lånsøker kan ikke få lån både efter § 10 og efter denne paragraf. Dog kan lån efter § 10 punkt 1 helt eller delvis anvendes til innløsning av pantegjeld innenfor takstverdien.

§ 12. Efterat lånet er utbetalt, må eierens samlede pantegjeld og andre forpliktelser, iberegnet betingede fordringer såsom kausjonsforpliktelser, tilsammen ikke overstige takstsummen med mer enn 16½ pct., bortsett fra gjeld som skyldneren har full dekning for i andre inntektsgivende eiendeler enn eiendommen med besetning, redskaper og annet tilbehør.

Styret kan dog bestemme at lånsøkerens ansvar som medlem av andelslag ikke skal regnes med. Det samme gjelder for det ansvar han har utover eget lån som medlem av kredittforening hvis vedtekter er stadfestet i henhold til lov nr. 3 av 17 juni 1907.

§ 13. For ethvert lån av lånekassen skal den gis pant i eiendommen med redskaper, maskiner, besetning og avling samt den på eiendommen innvundne og der beroende gjødsel. Sådan pantsettelse av driftsmidler i forbindelse med eiendommen skal ha rettsvern ved tinglysning av pantebrev uten hinder av bestemmelsen i § 1 i lov av 12 oktober 1857 om pant og tinglysning.

Lån efter § 10 punkt 3 eller § 11 skal ha pantesikkerhet innenfor takstverdien for eiendommen.

For pant i driftsmidler får reglene i lov nr. 1 av 8 juni 1895 § 1 annet ledd og §§ 3—5 tilsvarende anvendelse. 6 juli. Nr. 7.

§ 14. Blir det tatt utlegg i driftsmidler for krav som nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 75 tredje og fjerde ledd eller for avgift i henhold til § 4 i lov nr. 21 av 6 juni 1930 med tilleggslov av 24 juni 1931, skal den panterett som lånekassen har, står tilbake for utlegget. For skatters vedkommende gjelder dog dette bare ett års skatt til staten og ett års skatt til den kommune hvor eiendommen ligger, og kun forsåvidt det i ting som omfattes av pantebrevet ikke allerede hviler utlegg for tilsvarende skatt.

Bortsett fra de tilfelle som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg i driftsmidler som er pantsatt til lånekassen, ikke tas uten samtykke av styret. Heller ikke for de krav som er nevnt i foregående ledd, kan særskilt utlegg tas i driftsmidlene, såfremt tilstrekkelig utlegg kan fåes på annen måte.

Når tvangsauksjon holdes på grunnlag av pantebrev med pant i driftsmidler, kan skyldneren undta de ting som er nevnt i tvangsfullbyrdelseslovens § 70 nr. 3 og 4. Hvilket det på ting som omfattes av disse bestemmelser, utlegg i henhold til første ledd, er dog skyldneren forpliktet til fortrinnsvis å undta disse ting.

§ 15. Når en lånsøker har åpnet akkordforhandling, skal et akkordforslag kunne stadfestes selv om en del av den pantgjeld som ikke dekkes av eiendommens takstverdi, ved hjelp av lånekassetillegg efter § 10 punkt 2 blir stillet bedre enn annen gjeld.

Når det søkes utlegg for udekket akkorddividende, skal lånekassen stå tilbake forsåvidt angår det lån som er ydet som lånekassetillegg. Det samme gjelder i tilfelle av konkurs.

§ 16. Utbetaling av lån må ikke finne sted før det er skaffet sikkerhet for at lånsøkerens gjeldsforhold blir ordnet på den måte som forutsatt i §§ 10—15.

Er lånet gitt i forbindelse med en akkord, må det foreligge vedtagelse fra alle fordringshavere, eller stadfestelse av skifteretten dersom det gjelder tvangsakkord.

Lånekassens styre sørger for at lånet efter anmodning av skyldneren utbetales direkte til de fordringshavere som det har vært meningen å dekke ved hjelp av lånet. Så vel til dette som til ordningen av tinglyst panterett i eiendommen og gjennomførelse av ordningen for øvrig kan styret kreve bistand av gjeldsmeglingsmannen.

§ 17. Lånekassens styre kan bestemme at meglingsmannen ved anbefalt brev til alle kjente fordringshavere og ved

6 juli. annen kunngjørelse på den måte som styret bestemmer, skal
Nr. 7. opfordre fordringshavere til å melde sine fordringer til meglingsmannen innen en måned. Den frivillige akkordordning som er kommet i stand med de andre fordringshavere, anses vedtatt av de fordringshavere som ikke har pant eller annen fortrinsrett og som ikke melder sig innen den nevnte frist. Disses fordringer blir å nedskrive i forhold til den nedskrivning som de andre uprioriterte fordringshavere frivillig har gått med på.

§ 18. Gjeldsmeglingsmenn og medlemmer av takstnevnd har krav på å få godtgjort nødvendige utgifter og å få betaling for arbeide. Godtgjørelsen fastsettes av lånekassens styre for hver ordning som en meglingsmann eller en takstmann har tatt del i.

Om ugildhet for gjeldsmeglingsmann eller medlem av takstnevnd ved behandlingen av en sak gjelder reglene i konkurslovens § 14 tredje og fjerde ledd.

§ 19. Omkostningene ved forberedelsen og istandbringelsen av en ordning som omhandles i denne lov, utredes av skyldneren. Dog blir utgifter til takst efter § 9 å utrede av kassen når eiendommen ikke er verdsatt til mer enn 25 000 kroner.

Når skyldneren i henhold til § 6 retter henvendelse til gjeldsmeglingsmannen, skal han forevise kvittering for at han til lensmannen har innbetalt minst kr. 25 som forskudd på omkostninger i anledning av gjeldsmeglingsmannens arbeide. Viser dette sig å bli for litet, skal han ytterligere innbetale sådant forskudd som styret bestemmer.

Når styret beslutter at det skal holdes takst i henhold til § 9, kan det forlange at skyldneren hos lensmannen deponerer et passende beløp til dekning av utgiftene.

Stempel eller tinglysningsgebyr betales ikke for dokumenter som er ledd i gjennomførelsen av en ordning efter denne lov.

§ 20. Kongen gir nærmere regler om lånekassens forvaltning, om takster og istandbringelse av akkord så vel som om meglingsmenns og takstmenns arbeide for øvrig.

§ 21. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om Lånekassen for jordbrukere av 30 juni 1932. Forskrifter og bestemmelser som er utferdiget med hjemmel i nevnte lov, vedblir å gjelde så lenge ikke noget annet er bestemt. Er megling efter den tidligere lov begynt, men ikke sluttet før den nye lov trer

i kraft, får åpningen av megling samme virkning som om den var foretatt efter den nye lov. 6 juli.
Nr. 7.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

Lov om forandringer i lov om arbeidstvist av 5 mai 1927. 6 juli.
Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1933 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om arbeidstvist av 5 mai 1927 med tilleggslov av 19 juni 1931 skal herefter lyde så:

1ste kapitel.

Innledning.

§ 1 nr. 5, 6 og 9.

Betydning av uttrykk som loven bruker.

5. Arbeidsnedleggelse (streik) — en hel eller delvis arbeidsstans som arbeidere i fellesskap eller i forståelse med hverandre iverksetter for å tvinge frem en løsning av en tvist mellom en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening.
6. Arbeidsstenging (lockout) — en hel eller delvis arbeidsstans som en arbeidsgiver iverksetter for å tvinge frem en løsning av en tvist mellom ham selv eller en annen arbeidsgiver og en fagforening eller mellom en arbeidsgiverforening og en fagforening, uten hensyn til om andre arbeidere tas inn istedenfor de utestengte.
9. Boikott — en opfordring, tilskyndelse, felles beslutning eller annen foranstaltning som for å tvinge, skade eller straffe noen, tar sikte på å hindre eller vanskeliggjøre en persons eller virksomhets økonomiske samkvem med andre.

§ 4. *Ansvar for foreninger.*

Fagforening eller arbeidsgiverforening hefter for brudd på tariffavtaler som foreningen har inngått med bindende

6 juli. virkning for sine medlemmer, jfr. § 3 nr. 4. Dette ansvar
Nr. 8. kan ikke gyldig fraskrives. Har medlemmer av en fagforening eller arbeidsgiverforening gjort sig skyldig i ulovlig arbeidsstans eller ulovlig boikott, hefter foreningen, medmindre den godtgjør at den ikke selv har skyld i eller ved de midler som står til dens rådighet, har søkt å hindre rettsbruddet eller fortsettelsen av det rettsstridige forhold.

Såfremt foreningen er et ledd i en mer omfattende organisasjon med det samme almindelige formål (jfr. § 1 nr. 3 og 4) hefter også de overordnede foreninger efter de samme regler som er gitt i første ledd.

Foreningen har alltid, selv om dens lover eller avtale mellem medlemmene ikke gir adgang dertil, rett til å utelukke et medlem så lenge det rettsstridige forhold vedvarer og i inntil 1 år efter dettes ophør eller for et sådant tidsrum å inndra medlemmets understøttelse eller annet pengebidrag som ydes det under arbeidsstans såfremt medlemmet ikke etterkommer styrets pålegg om å opphøre med sådant rettsstridig forhold som i første ledd nevnt. Denne regel får tilsvarende anvendelse i forholdet mellem en overordnet og en underordnet forening.

§ 5. Erstatning for brudd på tariffavtale og for ulovlig boikott.

Ved fastsettelsen av erstatning for brudd på tariffavtale eller for ulovlig arbeidsstans eller ulovlig boikott, skal retten ikke bare ta hensyn til skadens størrelse, men også til den utviste skyld og til mislig forhold fra den skadelidendes side. Under særlig formildende forhold kan erstatningen falle helt bort.

§ 6 a. Ulovlig boikott.

1. Boikott i anledning av arbeidsforhold er rettsstridig:
 - a. når den blir foretatt uten at den som boikotten er rettet mot, har fått rimelig varsel eller uten at der på forhånd overfor ham og dem som en boikottopfordring er rettet til, er gjort fyldestgjørende rede for grunnen til boikotten.
 - b. når den blir foretatt eller holdt vedlike ved rettsstridige midler eller på en unødig ophissende eller krenkende måte eller ved usanne eller misvisende opplysninger.
 - c. når den har et rettsstridig formål eller vil forårsake et rettsbrudd om den når sitt mål, eller vil skade vesentlige samfuntsinteresser eller virke utilbørlig

eller når det ikke er noe rimelig forhold mellom den interesse som skal fremmes ved boikotten og den skade som den vil føre med sig. 6 juli. Nr. 8.

- d. når den uten samtykke av Domstolen for boikott-saker er foretatt fordi den som foranstaltningen er rettet mot, har deltatt i eller støttet noen av partene i en tilendebragt arbeidstvist under arbeidsstenging, arbeidsnedleggelse eller boikott —

eller fordi han eller personer som han sysselsetter eller står i økonomisk forbindelse med, står eller ikke står som medlemmer av en fagforening eller arbeidsgiverforening —

eller for å tvinge noen arbeidsgiver eller arbeider til å gå inn i eller ut av en arbeidsgiverforening eller fagforening eller inngå eller medvirke til inngåelsen av en tariffavtale som ingen eller bare et mindretall av arbeiderne i vedkommende bedrift har stillet krav om —

eller når den til støtte for noen av partene i en arbeidstvist, rettes mot en tredjemann, som står utenfor tvisten og ikke har iverksatt økonomiske forholdsregler for å støtte noen av partene i tvisten i anledning av denne —

eller når den rettes mot fløtningsvirksomhet av vesentlig betydning for forsyning av tømmer til industriell virksomhet.

2. Sådan tvist som § 6 nr. 1 nevner, må ikke søkes løst ved boikott.
3. En tvist mellom en fagforening og en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening om ordningen av arbeids- eller lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold, som ikke omfattes av en tariffavtale, må ikke søkes løst ved boikott før fristene etter § 39 a er utløpet. Heller ikke må et krav fra en av de nevnte parter mot en annen av dem søkes gjennomført ved boikott før utløpet av disse frister.
4. Boikott i sådanne tilfelle som nr. 3 nevner er rettsstridig:
 - a. når den er rettet mot arbeidsgiver som foruten medlemmene av sin familie ikke sysselsetter mer enn 10 arbeidere. Til familien regnes, foruten ektefelle og slektninger i op- og nedstigende linje, også søsken og søskenbarn og likeså nær besvogrede.
 - b. når den foretas av fagforening eller arbeidsgiverforening som er med i en hovedorganisasjon, uten at hovedorganisasjonen har gitt skriftlig samtykke til den. Det samme gjelder for arbeidsgiver som er med i en arbeidsgiverforening.

6 juli.
Nr. 8.

2net kapitel.

Arbeidsretten og Domstolen for boikottsaker.

§ 7. *Arbeidsrettens sæte og domsmyndighet.*

Der opprettes en arbeidsrett med sæte i rikets hovedstad til å behandle de tvister som er omhandlet i § 6 nr. 1 og § 6 a nr. 2 og treffe de avgjørelser som er nevnt i § 6 nr. 2.

Disse saker kan ikke bringes inn for noen annen domstol. Men partene kan vedta privat voldgift.

Er arrest gjort for å sikre erstatningskrav hvis avgjørelse hører under Arbeidsretten, må sak om erstatningskravet reises innen 6 dager.

§ 26 a. *Domstolen for boikottsaker.*

1. Domstolen for boikottsaker skal ha sitt sæte i rikets hovedstad. Den er domfør i tvister om boikott er ulovlig etter § 6 a nr. 1, 3 og 4 eller om krav som bygger på at en boikott er ulovlig etter de nevnte regler eller etter nr. 6 i denne paragraf.

2. Domstolen skal ha en formann, en næstformann og tre medlemmer, med to varamenn for næstformannen og to for hver av de tre andre medlemmer. De blir opnevnt av Kongen for tre år.

3. Reglene i § 10 nr. 3 skal gjelde på tilsvarende måte.

Formannen, næstformannen og ett av de tre andre medlemmer må ikke ha sådan stilling eller sådant hverv at de kan regnes som representanter for arbeidsgiver- eller arbeiderinteresser. Av de to andre medlemmer bør ett ha særlig innsikt i arbeidernes forhold, og ett i arbeidsgivernes. Formannen og næstformannen skal fylle de krav som stilles til høiesterettsdommere.

4. Er formannen ugild eller har forfall, gjør næstformannen tjeneste som formann. Er også han ugild eller har forfall, gjør hans første varamann tjeneste som formann. Ellers skal reglene i §§ 12 til og med 26 gjelde på tilsvarende måte, men ikke § 18 nr. 2.

5. Før sak reises for Domstolen for boikottsaker, må megling ha vært prøvet etter reglene i tvistemålslovens 21de kapitel, såfremt boikotten ikke omfattes av meglingsreglene i § 39 a.

Med stevningen skal følge attest for at megling har vært prøvet etter tvistemålsloven eller etter § 39 a eller for at riksmeglingsmannen har fått boikottmelding etter nevnte paragraf uten at meglingsmyndigheten har funnet å burde gå til megling.

6 juli.
Nr. 8.

6. Er boikott foretatt eller har noen grunn til å frykte for at boikott vil bli foretatt overfor ham, kan Domstolen for boikottsaker, om krav derom blir fremsatt, gjøre midlertidig forbud mot boikotten til det er avgjort om den er lovlig. Kravet om forbud behandles snarest mulig og kan avgjøres av formannen. Avgjørelsen kan treffes uten innkallelse til muntlig forhandling. Blir forbud gjort, må sak om lovligheten av boikotten reises innen en samtidig fastsatt frist. Blir fristen oversittet, kan forbudet kreves ophevet ved kjennelse av domstolens formann.
7. Blir en boikott kjent ulovlig, kan Domstolen for boikottsaker om begge parter begjærer det og domstolen selv finner det formålstjenlig, helt eller delvis avgjøre den tvist eller det krav som skulde fremmes ved boikotten.

§ 39 a. *Megling i boikottsaker.*

1. Vil en fagforening, en arbeidsgiver eller arbeidsgiverforening gå til boikott i anledning av sådan tvist eller sådant krav som § 6 a nr. 3 nevner, skal det meldes til riksmeglingsmannen.

Meldingen skal gi opplysning om hvad tvisten eller kravet gjelder, om utstrekningen av den boikott som er påtenkt og om forhandling mellom partene er åpnet, fremdeles føres eller er brutt.

Meldingsreglene i § 28 nr. 2 og 3 skal ellers gjelde på tilsvarende måte.

2. Boikott må ikke foretas før 8 virkedager er gått fra melding etter nr. 1 er kommet til riksmeglingsmannen.

Så snart riksmeglingsmannen har fått boikottmelding eller så snart han på annen måte er blitt kjent med at boikott er påtenkt, kan han forby boikotten til megling er prøvet og 4 virkedager er gått fra meglingen er sluttet. For forbudet gjelder på tilsvarende måte reglene i § 29 nr. 2, tredje og fjerde ledd.

Hver av partene kan i samsvar med reglene i § 36 nr. 1 kreve meglingen sluttet når 10 dager er gått siden boikotten blev forbudt. Meglingen skal i så fall slutte senest 4 dager etter.

For meglingen gjelder reglene i §§ 31, 34, 35, 36 nr. 2, 37, 38 og 39 på tilsvarende måte.

6 juli.

Nr. 8.

4de kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 40 nr. 1. *Ulovlig arbeidsnedleggelse, arbeidsstenging og boikott.*

1. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inn-til 3 måneder eller med begge disse straffer, straffes
 - a. den som er med på beslutning om å iverksette, fortsette, støtte med bidrag eller godkjenne ulovlig arbeidsnedleggelse eller ulovlig arbeidsstenging eller som medvirker hertil;
 - b. den som opfordrer til å begynne eller fortsette sådan arbeidsstans eller som støtter den eller innsamler eller utdeler innsamlede bidrag til dens iverksettelse eller fortsettelse eller som medvirker hertil;
 - c. den som foretar ulovlig boikott (jfr. § 6 a og § 26 a nr. 6) eller som medvirker hertil.

I dommen kan det bestemmes at utlegg for bøkene kan tas hos den forening eller hvis foranledning den skyldige har handlet. Det samme gjelder den forening hvis tillits- eller tjenestemann den skyldige er eller har vært, forsåvidt den straffbare handling er begått i hans virksomhet som sådan. Dette gjelder dog ikke hvis han har handlet i strid med foreningens vedtekter eller beslutning som er fattet på foreningens vegne.

§ 41 nr. 1. *Fornærmelig adferd m. v.*

1. Den som under et møte for arbeidsretten eller for Domstolen for boikottsaker fornærmer retten eller noen som møter for den, eller forstyrrer møtet, krenker rettens verdighet eller ikke lyder påbud fra retten eller formannen, kan utvises og ved kjennelse under saken ilegges bøter.

Den som skriver noe usømmelig eller fornærmelig i et søksmålsskrift, kan likeledes ved kjennelse under saken ilegges bøter.

5te kapitel.

Slutningsbestemmelser.

§ 45. *Saksomkostninger.*

1. Der betales ikke for behandlingen av en sak ved Arbeidsretten. Domstolen for boikottsaker og meglingsmyndighetene eller for bevisoptagelser til bruk for en sådan sak.

Men Arbeidsretten og Domstolen for boikottsaker kan ved kjennelse pålegge en av partene eller begge å godtgjøre statskassen helt eller delvis dens utgifter ved behandlingen for disse domstoler. 6 juli. Nr. 8.

2. Omkostningene ved en sak for Arbeidsretten og for Domstolen for boikottsaker kan den ene part få sig tilkjent hos den annen efter reglene for saksomkostninger i almindelige borgerlige saker. Derimot skal hver part i mangel av annen avtale selv bære sine omkostninger ved megling.

§ 46. Lønninger m. v.

1. Lønninger og honorarer til medlemmene av Arbeidsretten, Domstolen for boikottsaker, riksmeglingsmannen og meglingsmennene utredes av statskassen. Utgiftene til kontorhold, lokaler og skriverhjelp under møtene utredes likeledes av statskassen.
2. Arbeidsrettens formann og riksmeglingsmannen skal ha fast årlig lønn.

Kretsmeglingsmennene skal ha fast årlig lønn og et honorar bestemt av vedkommende regjeringsdepartement for hver enkelt sak.

De øvrige medlemmer av Arbeidsretten og medlemmene av Domstolen for boikottsaker og de særskilt for hvert tilfelle opnevnte meglingsmenn tilståes honorar for hver sak av vedkommende regjeringsdepartement. Medlemmene av Arbeidsretten og av Domstolen for boikottsaker kan også tilståes fast lønn.

3. Under reiser har medlemmer av Arbeidsretten og av Domstolen for boikottsaker og meglingsmennene krav på skyss- og kostpenger efter lov av 25 juni 1926 nr. 1.
4. Kongen gir de nødvendige bestemmelser om utførelsen av rettsskriverforretningene ved Arbeidsretten og ved Domstolen for boikottsaker.

II.

Denne lov trer i kraft efter Kongens nærmere bestemmelse, dog senest 1 oktober 1933.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. Lov om Den norske stats fiskeribank.

Nr. 9. VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli 1933 sålydende:

Kapitel 1.

Bankens formål og organisasjon.

§ 1. Den norske stats fiskeribank har til formål å gi lån:

- a. Til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon (av skrog og maskin) av fiskefarkoster.
- b. Til hypotekforeninger for fiske- og fangstfarkoster.
- c. Til anlegg for opbevaring eller foredling av fiskeprodukter.
- d. Til anskaffelse av fiskeredskaper.

§ 2. Banken har et grunnfond på kr. 5 000 000 og et reservefond på minst kr. 750 000, oprinnelig dannet av statsmidler.

Grunnfondets midler anbringes i stats- og statsgaranterte obligasjoner og andre sikre ihendehaverpapirer, samt første prioritets pantelån i by- og landeiendommer. Av grunnfondets midler kan inntil kr. 500 000 utlånnes til det i § 1 b bestemte øiemed.

Reservefondets midler gjøres fruktbringende ved å anbringes i gode, lett omsettelige verdipapirer eller settes inn i bank.

Til begge fonds anbringelse kreves godkjennelse av vedkommende departement.

§ 3. Den årlige renteavkastning av fondene så vel som bankens øvrige inntekter anvendes til bankens drift.

Viser virksomheten overskudd, tillegges beløpet reservefondet inntil dette har nådd kr. 1 500 000.

Ytterligere overskudd tillegges grunnfondet.

§ 4. Viser virksomheten underskudd, overføres det manglende beløp fra reservefondet ved regnskapsårets slutning.

Bringes reservefondet derved under kr. 750 000, utredes det manglende beløp av statskassen, som til enhver tid er ansvarlig for at fondet har den lovbestemte størrelse.

§ 5. Staten garanterer alle de lån som banken optar. Før enn lån optas, må Finansdepartementets samtykke innhentes. Forsåvidt banken ikke tilveiebringer sine lånemidler på annen måte, kan den utstede ihendehaverobligasjoner, hvis vilkår fastsettes av bankens styre efter samråd med Finansdepartementet. Det samlede beløp av bankens låne-

midler må ikke overstige det tidobbelte av grunnfondets beløp. 6 juli.
Nr. 9.

§ 6. Bankens ihendehaverobligasjoner utstedes i serier. Tiden for tilbakebetalingen fastsettes når serien utstedes, og må ikke være kortere enn 25 år og ikke lenger enn 50 år.

Obligasjonene amortiseres ved opkjøp eller etter stedfunnen loddtrekning med halvårlige avdrag.

Banken har dessuten i ethvert tilfelle rett til ved hvilken som helst termin, etter 6 måneders varsel, å betale større avdrag eller helt å innfri serien; dog kan bankens styre for en tid av inntil 10 år fraskrive banken retten til således å opsi nogen av seriens obligasjoner.

§ 7. Den loddtrekning som omhandles i § 6, skal foretas til sådan tid at opsigelsen kan skje 6 måneder før hver forfallstermin. Loddtrekningen foregår ved bankens hovedsæte, i overvær av notarius publicus. Opsigelsen foregår ved at utfallet av loddtrekningen bekjentgjøres i Norsk kunngjørelsestidende og i de andre offentlige blad som bankens styre bestemmer.

Efter betalingsterminen godtgjøres ingen renter. Hvis ihendehaver av forfalne obligasjoner ikke melder sig ved forfallstid for å motta kapitalen, blir denne stående som depositum hos banken for vedkommendes regning og risiko.

§ 8. Utbetaling av renter og innfrielse av bankens obligasjoner foregår, foruten ved banken selv, på de steder og ved de pengeinstitutter i inn- og utland som bankens styre bestemmer.

Kapitel 2.

Fiskerinevndene.

§ 9. I enhver kommune hvor der søkes om lån av banken i henhold til § 1 a og c, skal der av kommunestyret velges en fiskerinevnd. Den skal bestå av 3 medlemmer med varamenn, som velges for 3 år blandt kommunens stemmeberettigede fiskerikyndige innvånere. Et medlem av nevnden skal være motorkyndig. Blandt nevndens medlemmer velger kommunestyret en formann og varaformann.

Enhver valgbar som ikke er over 60 år, er pliktig til å motta valg som medlem av nevnden, dog kan den som har gjort tjeneste i 3 år, undslå sig i likeså lang tid.

Intet medlem kan delta i en saks behandling når saken angår enten ham selv eller en person som er så nær beslektet med ham som søskenbarn, eller likeså nær besvogret.

Nevndens formann skal ha en godtgjørelse, som fastsettes av kommunestyret og utredes av kommunen. Samt-

6 juli. lige medlemmer skal derhos ha den fastsatte godtgjørelse for
 Nr. 9. avholdte takster og besiktigelser (§ 50), men for øvrig ingen
 betaling for sitt arbeide.

Hvor kommunestyret finner det påkrevet, kan der innen
 samme kommune opprettes to fiskerinevnder.

§ 10. Nevnden foretar den forberedende behandling av
 andragender om lån i henhold til § 1 a og c, overensstem-
 mende med de bestemmelser som er fastsatt herom (se § 11).

Nevndens formann skal føre tilsyn med at enhver far-
 kost og ethvert anlegg hvorpå der hviler lån til banken, blir
 forsvarlig vedlikeholdt og på forsvarlig måte blir anvendt
 innen fiskeribedriften. Han skal i det øiemed, enten selv
 eller ved et av nevndens øvrige medlemmer, hvert år besik-
 tige farkosten og ellers så ofte bankens styre måtte bestemme.
 Om de besiktigelser som er avholdt i årets løp, sender for-
 mannen beretning til kommunestyret, som sender beretnin-
 gen til banken ledsaget av sin uttalelse.

Nærmere forskrifter for nevndens virksomhet utferdiges
 av bankens styre.

Fiskerinevndens medlemmer er bankens tillitsmenn og
 er pliktige til å rette sig efter styrets almindelige og særlige
 pålegg. Efter innstilling fra styret kan vedkommende depar-
 tement avskjedige nevndens medlemmer og pålegge kom-
 munestyret å velge nye.

Kapitel 3.

Lån til anskaffelse, ombygning eller hoved-
 reparasjon av fiskefarkoster.

§ 11. Lån til anskaffelse, ombygning eller hovedrepa-
 rasjon (av skrog og maskin) av fiskefarkoster ydes til
 norske statsborgere som bor her i landet og har fylt 21 år;
 styret kan frita fra aldersgrensen. Til aktieselskaper kan
 lån ydes når samtlige aksjonærer fylder de vilkår som her
 er nevnt.

Lånene tilståes fortrinsvis fiskere som personlig deltar
 i farkostens drift.

Under ombygning inngår også innsetning eller ombyt-
 ning av maskin i farkost.

Lånene gis efter innstilling av den i kapitel 2 omhand-
 lede fiskerinevnd.

Finner nevnden ikke å kunne anbefale et andragende,
 kan lånsøkeren forlange saken forelagt kommunestyret. An-
 befaler nevnden eller kommunestyret andragendet, blir far-
 kosten å takseres av nevnden.

6 juli.
Nr. 9.

Taksten avgis efter et av bankens styre fastsatt skjema. Er den farkost der søkes lån til, ved dette tidspunkt ikke ferdigbygget (ombygget), kan nevnden avgi foreløbig innstilling angående lånets størrelse i henhold til de foreliggende opplysninger. Endelig beslutning om lånets størrelse fattes i så fall av bankens styre når nevndens takst foreligger.

Såsnart nevndens takst — eller i tilfelle bare foreløbig innstilling — foreligger, oversender formannen saken med alle bilag til kommunestyret til avgjørelse av spørsmålet om kommunegaranti. Vedtas det å yde sådan garanti, går saken derefter gjennom nevndens formann til banken, ledsaget av utskrift av kommunestyrets garantibeslutning.

Kommunens garanti må overfor banken være uten betingelser eller forbehold.

§ 12. Lån ydes bare til farkost skikket for fiskeribedriften.

Lån til innfrielse av eldre gjeld som skriver sig fra anskaffelsen eller ombygningen, kan innvilges.

§ 13. Lånene sikres ved hel eller delvis kommunegaranti samt, hvor dertil er lovlig adgang, ved første prioritets panterett i farkost og maskin og i forsikringsbeløpet for disse.

Hviler der tilbakefallsrett eller lignende heftelser på maskinen, kan lånet ikke utbetales før rettighetshaveren likeoverfor banken har gitt avkall på sin rettighet.

Anses kommunens garanti og panterett i farkosten ikke tilstrekkelig betryggende, kan banken kreve ytterligere sikkerhet.

Har den garanterende kommune betinget sig sikkerhet til betryggelse mot ansvar, skal banken straks underrettes herom. Misligholdes lånet, er kommunen pliktig til å stille denne sikkerhet til rådighet for banken, til forholdsvis dekning av bankens og kommunens andeler i ansvaret.

§ 14. Når en kommunes økonomiske stilling bevirker at den ikke kan stille betryggende garanti for lån, kan lån til farkost og/eller maskin bevilges mot sådan sikkerhet som bankens styre finner betryggende.

§ 15. Lån tilståes så vel til motor- som seilfarkoster og fiskedampskiber, til de siste dog bare hvis bruttotonnasjen ikke overstiger 50 tonn. Lån til nye farkoster og maskiner er avdragsfritt det første år.

§ 16. Lån til farkoster under 4 tonn — åpne eller dekkede — forrentes med 3 procent og skal være betalt tilbake senest innen 8 år. De ydes bare mot full kommunegaranti. Se dog § 14.

6 juli. § 17. Lån til farkoster mellem 4 og 25 tonn forrentes
Nr. 9. med $3\frac{1}{2}$ procent for farkoster mellem 4 og 15 tonn, og 4
procent for farkoster mellem 15 og 25 tonn. Kongen kan
bestemme at rentefoten skal være $3\frac{1}{2}$ procent også for far-
koster mellem 15 og 25 tonn, dog ikke når renten i med-
hold av § 20 er satt ned med $\frac{1}{2}$ procent. Lånene skal være
betalt tilbake senest innen 10 år.

§ 18. Lån til farkoster over 25 tonn forrentes med 4
procent og skal være betalt tilbake senest innen 10 år.

§ 19. Som sikkerhet for de lån som er nevnt i §§ 17
og 18 gis banken ved siden av panteretten (§ 13) kommune-
garanti for 30 procent av ethvert mulig tap. Se dog § 14.

Når særlige omstendigheter foreligger, kan bankens
styre forlenge den frist som er satt for tilbakebetalingen i
§§ 16, 17 og 18.

§ 20. Kongen kan, med Stortingets samtykke, for et
tidsrum av inntil fem år ad gangen bestemme at lån som
ydes i henhold til §§ 16, 17 eller 18, skal forrentes efter en
sats som ligger inntil $\frac{1}{2}$ procent høiere eller lavere enn i
paragrafene bestemt, dog aldri høiere enn den gjennomsnitts-
rente som banken selv har optatt lån til.

§ 21. De lån som er bevilget efter § 1, punkt a, c og d,
utbetales av banken i rede penger med fullt pålydende beløp.
De lån som er bevilget efter § 1, punkt b, utbetales efter
en kurs som til enhver tid fastsettes av bankens styre.

Lånenes utbetaling skjer først når den av banken be-
tingede sikkerhet er bragt i orden.

Lånene kan, hvor bankens styre finner det hensikts-
messig, utbetales låntageren — på landet gjennom herreds-
kassereren, i by gjennom kemneren. Kommunene bærer an-
svaret for at disse tjenestemenn besørger lånet videre ut-
betalt til låntageren, og har ikke rett til å holde tilbake
nogen del av lånet til dekning av skatter eller andre av lån-
tagerens forpliktelser overfor kommunen.

Kapitel 4.

Lån til hypotekforeninger for fiske- og fangstfarkoster.

§ 22. Lån kan ydes til skibshypotekforeninger som har
til formål å yde lån mot pant i norske fiske- og fangstfar-
koster av registreringspliktig størrelse. For de obligasjoner
som er utstedt av foreningen, skal dens medlemmer være an-
svarlige således som fastsatt i lov av 3 september 1909 om
adgang for visse skibskredittforeninger til å utstede obliga-

sjoner lydende på ihendehaveren. Foreningens statutter skal 6 juli.
være approbert av Kongen. Nr. 9.

§ 23. Lån til sådanne foreninger ydes av banken mot ihendehaverobligasjoner utstedt av foreningen.

Lånene amortiseres overensstemmende med foreningens statutter, og forrentes efter en rentefot som fastsettes av bankens styre.

Banken kan til ytterligere sikkerhet for lånene kreve at foreningens pantobligasjoner i de belånte farkoster depone- res i banken.

Rentesatsen skal minst være tilstrekkelig til å sikre banken mot rentetap. Dog kan banken beregne renter over- ensstemmende med § 18 hvis det gjelder hypotekforeninger som vil yde lån til motorfarkoster mellom 25 og 100 tonn.

§ 24. Skibshypotekforeninger som har fått lån i hen- hold til nærværende kapitel, må ikke opta andre lån uten samtykke av bankens styre.

Foreningene er til enhver tid forpliktet til å meddele banken sådanne opplysninger angående foreningenes økono- miske forhold som bankens styre måtte ønske.

Kapitel 5.

Lån til anlegg for fiskeprodukters opbevaring eller foredling.

§ 25. Lån til opførelse eller kjøp av ishush, kjøleanlegg eller lignende anlegg til opbevaring eller foredling av fiske- produkter kan ydes så vel til enkeltmenn — her i landet boende myndige norske statsborgere — som til sammen- slutninger av sådanne, dog som regel ikke til aktieselskaper.

Lån kan også ydes til innfrielse av gjeld som skriver sig fra anskaffelse eller ombygning av sådanne anlegg.

Fortrinsberettiget til lån er fiskere eller sammenslutnin- ger av fiskere.

§ 26. Lån gis ikke til anlegg som er beregnet på fabrikk- messig foredling av fiskerienes produkter.

§ 27. Lånene gis mot første prioritets panterett i anleg- get og dets forsikringssum samt kommunegaranti for 50 procent av ethvert mulig tap.

Anlegget skal til enhver tid holdes forsikret mot brand- skade i en av bankens styre godkjent forsikringsinnretning.

Lånene, som forrentes med 5 procent og betales tilbake senest innen 20 år, må ikke overstige $\frac{3}{4}$ av anleggets takst- verdi.

Lånene er avdragsfri det første år.

- 6 juli. § 28. Om forberedelse av låneandragender, utbetaling
Nr. 9. av lån samt om vedlikehold og tilsyn gjelder hvad der er
bestemt for fiskefarkoster i denne lov.

Kapitel 6.

Lån til anskaffelse av fiskeredskaper.

§ 29. Lån til innkjøp av fiskeredskaper kan ydes overensstemmende med forskriftene i dette kapitel og de i henhold til samme fastsatte regler. Rentefoten er 4 pct. Bestemmelsene i § 20 finner tilsvarende anvendelse.

§ 30. Lån kan ydes til sammenslutninger på minst 5 medlemmer, når disse stiller sig solidarisk for lånet og ved siste skatteligning tilsammen er lignet efter en formue som svarer til minst kr. 1500 pr. medlem. Lånene begrenses til 20 pct. av medlemmenes samlede formue, og intet lag kan få mer enn kr. 500 pr. medlem.

§ 31. Lån kan ydes til redskapslag på mindre enn 5 medlemmer. Der må stilles forsvarlig sikkerhet godkjent av bankens styre.

§ 32. Betingelsene for å bli medlem av sammenslutning eller lag er de samme som efter § 11.

Den som deltar i en sammenslutning eller lag kan ikke samtidig erholde lån til fiskeredskaper efter begge disse bestemmelser i banken.

§ 33. De nærmere betingelser for utlånsvirksomheten i henhold til dette kapitel fastsettes i et av Handelsdepartementet efter innstilling av bankens styre utferdiget reglement.

§ 34. Overfor forpliktelser for lån i henhold til dette kapitel gjelder ikke reglene om fritagelse for utlegg forsåvidt angår de for lånene innkjøpte redskaper.

§ 35. Fiskeribankens tilgodehavende kan inndrives ved utpantning hos enhver enkelt som er ansvarlig for lånet.

Fiskeribanken kan overdra denne rett til en sammenslutning eller lag.

Kapitel 7.

Låntagernes forpliktelser.

§ 36. Enhver låntager er forpliktet til å vedlikeholde farkost eller anlegg på forsvarlig måte i den tid lånet løper.

§ 37. De ydede lån skal forrentes i henhold til denne lovs bestemmelser for de forskjellige slags lån og avdras på den måte som av bankens styre er bestemt. Skyldneren kan dog innbetale større avdrag enn fastsatt eller på én gang innfri hele gjelden uten forutgående opsigelse.

§ 38. Hvis skyldige avdrag og renter av lån som er gitt i henhold til denne lov ikke blir betalt i rette tid, kan der beregnes inntil 5 procent i årlig rente derav fra forfallsdag til betaling skjer. 6 juli. Nr. 9.

§ 39. Ethvert lån er i sin helhet straks forfallent til tilbakebetaling:

- a. når renter og avdrag ikke betales i rette tid;
- b. når farkostens pådras sjøpanterettigheter som ikke omfattes av forsikringen, og der ikke stilles betryggende sikkerhet;
- c. når farkostens forsikring ikke holdes i skyldig orden;
- d. når farkosten selges til utlandet; samt
- e. i de tilfelle som måtte være fastsatt i obligasjonens tekst.

Overholdes for øvrig ikke de regler som er fastsatt for lån av banken, har banken adgang til å si lånet op med 3 måneders varsel.

Efter at bankens styre har hatt adgang til å uttale sig, kan Kongen, med Stortingets samtykke, fastsette — for en viss tid eller inntil videre — sådan lempning i lånereglene:

Hvor det antas nødvendig for å sette en debitor i stand til å beholde sine driftsmidler og fortsette sin næring, kan bankens styre, ved enstemmig beslutning og med samtykke av den garanterende kommune, eftergi ham en del av hans gjeld til banken. Banken kan gjøre eftergivelsen betinget av at låntageren opnår en tilfredsstillende akkord også med de øvrige kreditorer.

§ 40. Farkost eller anlegg som er stillet som pant for lån, skal til enhver tid holdes forsikret i et av bankens styre godkjent forsikringsselskap for et beløp som er helt tilstrekkelig til å dekke låntagernes forpliktelse til banken.

For farkostene må forsikringen omfatte så vel sjø- som brandskade.

Kapitel 8.

Bankens styre.

§ 41. Den norske stats fiskeribank skal ha sitt hovedsete på samme sted som Fiskeridirektoratet har sitt sete, medmindre Kongen, med Stortingets samtykke, annet bestemmer. Lånekontorer kan derhos opprettes på de steder som Kongen bestemmer.

Kongen bestemmer fordelingen av forretningene mellem bankens hovedsete og lånekontorene, og gir de nærmere forskrifter for bankens virksomhet.

§ 42. Bankens styre består av 3 medlemmer med 3 varmenn. Dessuten kan fiskeridirektøren tilkalles som rådgivende medlem.

6 juli. De to medlemmer med varamenn velges av Stortinget.
Nr. 9. Den tredje med varamann beskikkes av Kongen, dog ikke som embedsmann.

Bankens lånekontorer foreståes av et styre på 3 medlemmer. 2 av dem, med varamenn, velges av Stortinget. Den tredje, med varamann, beskikkes av Kongen, dog ikke som embedsmann.

De av Stortinget valgte styremedlemmer for hovedsetet og lånekontorene fungerer i 6 år. Hvert tredje års 1 januar avgår halvdelen, første gang efter loddtrekning. De fratreddende kan velges påny, og deres tjenestetid regnes da fra den tid de sist blev valgt.

§ 43. Som styrets formann, så vel ved hovedsetet som ved avdelingene, fungerer det kongevalgte medlem. Ved hovedsetet varetar formannen bankens daglige drift. Styret velger selv en varaformann. I forfallstilfelle tilkalles den kongevalgte varamann for å delta i styret i det kongevalgte medlems sted, og de stortingsvalgte varamenn i de stortingsvalgte medlemmers sted.

Kan vedkommende varamann ikke møte, kan stortingsvalgt varamann delta i det kongevalgte medlems sted, og omvendt.

Fratrer et medlem styret før funksjonstidens utløp, velges et nytt medlem for den resterende del av funksjonstiden.

§ 44. Bankens styre har å varetå så vel garantistenes som bankens tarv. Styret innsender hvert kvartal til vedkommende departement et utdrag av bankens regnskaper, og ved hvert års utgang beretning om bankens virksomhet, med opgave over hver enkelt kommunes garantiansvar og hver hypotekforenings eller sammenslutnings låneansvar efter § 1. Denne beretning blir å forelegge Kongen og å tilstille hvert års Storting. En gang årlig offentliggjøres en oversikt over bankens stilling.

§ 45. Bankens styre kan treffe overenskomst med forsikringsselskaper, hvorefter forsikringen vedblir å løpe selv om premien ikke betales, mot at banken blir ansvarlig for premien. For forfallen premie som banken er ansvarlig for, has panterett i den forsikrede farkost efter samme regler som gjelder for brandkontingent ifølge lov om Norges brandkasse av 12 juni 1931.

§ 46. Stillingene som kontorchef, sekretær, kasserer og bokholder, så vel ved hovedsetet som i tilfelle ved lånekontorene, besettes av bankens styre, for lånekontorenes vedkommende efter innstilling fra disses styre.

De øvrige underordnede tjenestemenn ansettes ved hovedsetet av styret, ved lånekontorene av disses styre.

§ 47. Vedkommende departement fører tilsyn med bankens virksomhet og anordner den fornødne revisjon. 6 juli.
Nr. 9.

Departementet utferdiger instruks for revisjonen og fastsetter revisorenes lønn, som utredes av banken.

Kapitel 9.

Forskjellige bestemmelser.

§ 48. Misligholdes lån til banken, tjener de til banken utstedte gjeldsbrev som tvangsgrunnlag overensstemmende med lov av 13 august 1915 om tvangsfullbyrdelse § 3 nr. 6.

§ 49. Et forfallent lån må ikke innfordres forinnen den som har garantert for lånet er underrettet.

§ 50. Den samlede godtgjørelse for takstforretning efter denne lov må ikke være større enn kr. 15, for besiktigelse ikke større enn kr. 5. Den fastsettes innenfor denne grense av bankens styre, og betales av den som søker eller har lån i banken.

§ 51. For tinglysning eller registrering av de obligasjoner som er utstedt for lån i banken erlegges ikke sportler til statskassen.

Det samme gjelder panteattest, hvor sådan forlanges av banken.

Videre er gjeldsforskrivelser eller obligasjoner for lån av banken fritatt for stempelavgift.

Der erlegges ikke stempel- og tinglysningsgebyr av skjøte på de under kapitel 5 nevnte faste eiendommer.

§ 52. Denne lov trer i kraft straks.

§ 53. Fra samme tid opheves lov av 1 august 1919 om Den norske stats fiskeribank og lov av 9 juli 1926 nr. 3 og lov av 26 juni 1929 nr. 7.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. Lov om forandringer i lov om avgift av
Nr. 10. arv av 8 april 1905 med tilleggslov av 29
 juni 1920.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 1 juli
1933 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om avgift av arv av 8 april
1905 med tilleggslov av 29 juni 1920 skal herefter lyde
således:

§ 4. Når et arvebeløp er beheftet med pensjon, eller
dets avkastning for kortere eller lengere tid skal tilfalle
nogen, der ikke blir kapitalens eier, blir denne siste, for-
såvidt angår kapitalen eller et beløp motsvarende pensjonens
25-dobbelte beløp, først avgiftspliktig ved det tidspunkt pen-
sjonen eller inntektsnydelsen opphører. Ved avgiftsberegning-
en blir verdien ved dette tidspunkt å legge til grunn.

Av pensjonenes og inntektsnydelsenes kapitalverdi svares
særskilt avgift. Dette gjelder også, når pensjonene eller
inntektsnydelsene er påheftet et legat under eget styre.

§ 15. Skifteforvalteren (den ordentlige eller overordent-
lige) har å avholde avgiften av boets midler og er ansvar-
lig for, at avgiften ved forfallstid erlegges.

Avgiften forfaller til betaling ved boets slutning. Når
avgiftsplikten etter bestemmelsene i §§ 3, 4 og 8 først inn-
trer ved et senere tidspunkt enn boets slutning, bør der stil-
les sikkerhet for den ytterligere avgift, der kan bli å erlegge.

Når der skjer foreløbige utlodninger i et bo, forinnen
dette endelig oppgjøres, er skifteforvalteren forpliktet til å
meddele vedkommende oppebørselsbetjent underretning her-
om og å innbetale til denne pliktig avgift av de utloddede
midler.

Er et bo, som behandles av overordentlig skifteforvalter,
ikke sluttet fem år etter arvefallet, er skifteforvalteren for-
pliktet til å meddele vedkommende oppebørselsbetjent et
etter beste skjønn avfattet oppgjør av det hele bo og sam-
tidig å erlegge den hele etter oppjøret pliktige avgift. Når
skiftet sluttet, og endelig oppgjør foreligger, blir avgiftsbe-
regningen å beriktige enten ved erleggelse av ytterligere av-
gift eller ved tilbakebetaling.

Er avgiften ved skifteforvalterens forsømmelse eller feil-
beregning helt eller delvis ikke blitt betalt, kan det offent-
lige hos hver enkelt arving inntale den på ham fallende av-
gift eller holde sig til skifteforvalteren for det hele uberik-
tagede beløp.

§ 16. Overordentlige skifteforvaltere har, når det under deres bestyrelse stående bo henstår avsluttet over et år efter dødsfallet, til vedkommende oppebørselsbetjent å innsende innberetning om grunnen til, at slutning ikke har funnet sted. Sådanne innberetninger blir senere årlig å gjenta så lenge, inntil skiftebehandlingen er tilendebragt.

Ved boets slutning har de overordentlige skifteforvaltere til oppebørselsbetjenten å innbetale den pliktige avgift eller rest av samme og samtidig å innlevere en fullstendig utskrift av skifteoppgjøret samt avgiftsberegning. De er tillike forpliktet til på forlangende å meddele oppebørselsbetjenten alle opplysninger, der kan være av betydning ved avgiftens bestemmelse. Oppebørselsbetjenten kan straks innsende avgiftsberegningen til Statsrevisjonen som snarest og så vidt mulig innen en frist av 4 uker har å revidere beregningen og meddele oppebørselsbetjenten resultatet. Innsendelse kan også forlanges av boet.

Innbetales ikke den pliktige avgift av de overordentlige skifteforvaltere innen fire uker etter forfallstid, erlegges 5 pct. rente fra forfallstid, og til betalingen skjer.

§ 28. Er der i boet utstedt proklama, kan arvingene forlange utsettelse med betalingen av avgiften inntil 4 uker etter proklamaets utløp, selv om det i foregående paragraf nevnte tidspunkt derved overskrides.

Vedkommende regjeringsdepartement kan, når omstendighetene gjør det påkrevet, mot sådan sikkerhet, som det finner tilstrekkelig, tilstå utsettelse med avgiftens erleggelse.

I alle tilfelle blir renter av avgiftsbeløpet å erlegges fra den i § 27 fastsatte forfallstid.

Når avgiftsplikten etter bestemmelsene i §§ 3, 4 og 8 først inntreffer ved et senere tidspunkt enn arvefallet, kan sikkerhet kreves stillet for den ytterligere avgift, som blir å erlegges.

§ 32. Vedkommende regjeringsdepartement har adgang til, hvor en nøiaktig beregning av de for avgiftens størrelse bestemmende verdier eller befølgelsen av de i nærværende lovs første kapitel inneholdte forskrifter vilde støte på særlige vanskeligheter, å godta som full arveavgift en avfinnelse, bestemt ved overenskomst med vedkommende avgiftspliktige.

Departementet kan, når billighet finnes å tale derfor, tillate, at avgift av rentenydelser betales i terminer og således at renteplikt i tilfelle først oppstår ved vedkommende terminers forfall. Ophører inntektsnydelsen, før samtlige terminer er forfalt til betaling, bortfaller krav på erleggelse av det resterende avgiftsbeløp.

6 juli.
Nr. 10.

6 juli. Når arveavgift skjønnes å være uerholdelig, er departementet berettiget til å frafalle kravet på samme.

Departementet har adgang til å frafalle krav på renter av arveavgift, når særlige grunner herfor foreligger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. **Millombils lov** um høve for staten til å gjera
Nr. 11. avtale med folkeskulelærarane um atein del
av statstilskotet til lærarløner vert halden
att til reduksjon av lærarlønene.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er blitt fyrelagt vedtak frå Stortinget 3 juli 1933 som lyder so:

I.

Utan hindring av fyresegnene i §§ 15 og 24 i byskulelovi og §§ 20, 38 og 45 i landsskulelovi skal staten ha rett til å gjera avtale med folkeskulelærarane um ein lønsreduksjon, soleis at den sum som løni etter slik avtale vert minka med, heilt ut kjem til frådrag i statstilskotet til kommunane (fylkeskommunane). Staten skal ha rett til å utbetala statstilskotet beinveges til lærarane.

II.

Denne lovi tek til å gjelda straks og varer til 1 juli 1937.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

Lov om forhandlingsrett for statstjenestemenn og om opprettelse av en tjenestemannsrett. 6 juli.
Nr. 12.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1933 sålydende:

§ 1. Denne lov omfatter enhver tjenestemann som er ansatt i statens tjeneste, og som lønnes av det offentlige, dog ikke den som går inn under lov om arbeidstvister av 5 mai 1927.

Er en tjenestemann bare delvis lønnet av staten, avgjør Kongen om han skal gå inn under denne lov.

§ 2. Tjenestemennene har rett til å kreve optatt forhandlinger om forandringer i gjeldende almindelige lønns- og arbeidsvilkår.

Denne forhandlingsrett tilkommer:

1. Tjenestemannsorganisasjoner innen en tjenestegren eller en gruppe av en slik. Kongen eller den han bemyndiger fastsetter hvad der skal forståes ved en tjenestegren eller gruppe av en slik.
2. Hovedsammenslutninger av de organisasjoner som er nevnt under 1.
3. For den enkelte anledning grupper av ikke organiserte tjenestemenn, når der kommer krav derom til vedkommende myndighet fra minst 50 tjenestemenn.

For å kunne kreve optatt forhandlinger må de under nr. 1 og 2 omhandlede organisasjoner være anerkjent av Kongen eller den han bemyndiger, jfr. § 3. De anerkjente organisasjoner må hvert år gi meddelelser til den myndighet Kongen bestemmer, som viser at betingelsene for anerkjennelse fremdeles er til stede.

§ 3. Anerkjennelse kan bare gis organisasjoner som:

1. Ikke optar andre andre som medlemmer enn nuværende og forhenværende tjenestemenn i vedkommende tjenestegren eller gruppe,
2. overveiende representerer tjenestemennene i vedkommende tjenestegren eller gruppe.

§ 4. Krav om forhandling fremsettes av vedkommende hovedsammenslutning overfor Kongen, når kravene omfatter tjenestemenn under flere departementer.

Krav som angår tjenestemenn under et enkelt departement fremsettes av vedkommende organisasjon eller gruppe overfor de myndigheter som har vedkommende sak til behandling. Angår disse krav også tjenestemenn i andre aner-

6 juli. kjente organisasjoner, skal disse organisasjoner underrettes
Nr. 12. av vedkommende myndighet.

Forhandlingene skal være optatt innen 14 dager, efterat kravet er fremsatt.

Hvis det fra statens side aktes foretatt forandringer i almindelige lønns- og arbeidsvilkår, skal der på forhånd optas forhandlinger herom med vedkommende forhandlingsberettigede hovedsammenslutninger eller organisasjoner.

§ 5. De nærmere bestemmelser om utøvelse av forhandlingsretten for de i § 2 nr. 1—3 omhandlede organisasjoner og grupper gis av Kongen ved reglement. Reglementene for de forskjellige tjenestegrener skal så vidt mulig være enslydende. Før et reglement utferdiges, skal der på forhånd forhandles om det med vedkommende sammenslutning eller organisasjon.

§ 6. Der føres møtebok over forhandlingene. Heri inn- tas fremsatte forslag, avgitte erklæringer og forhandlingenes sluttresultat. Møteboken underskrives av samtlige forhandlere og tilstilles hver av partene i avskrift.

Hver av partene bærer sine utgifter. Staten stiller til rådighet lokale og skrivesaker under forhandlingsmøtene.

§ 7.

1. Er der gått 14 dager efterat forhandlingene er begynt, kan hver av partene forlange forhandlingene sluttet tre dager, efterat slik begjæring er fremsatt.
2. Blir forhandlerne enige, skal saken snarest mulig forelegges for den myndighet som har avgjørelsen.
3. Opnåes ikke enighet, kan statens representanter forlange at de tilbud som de har fremsatt under forhandlingene, skal forelegges for de interesserte tjenestemenn til avstemning. Likeså kan tjenestemennenes forhandlere forlange de fremsatte forslag forelagt for den avgjørende statsmyndighet. Tidsfristen for avstemningen blandt tjenestemennene eller sakens forelegg for vedkommende myndighet fastsettes under forhandlingene. Opnåes ikke enighet om avstemningsfrist, skal fristen være 1 måned fra siste forhandlingsmøte. Hvis tjenestemennenes forslag er forlangt forelagt for den avgjørende statsmyndighet, skal dette forlangende etterkommes uten unødige opphold.

§ 8. Der opprettes en tjenestemannsrett med sete i rikets hovedstad.

Tjenestemannsretten skal bestå av en formann og 6 andre medlemmer.

Tjenestemannsrettens formann og 4 av dens medlemmer med to varamenn for hvert av disse opnevnes av Hoiesteretts justitiarius for 3 år.

Et av disse medlemmer med varamenn opnevnes efter 6 juli.
forslag av vedkommende departement, et annet medlem med Nr. 12.
varamenn efter forslag av tjenestemennenes anerkjente
hovedsammenslutninger i fellesskap. Hvert forslag skal om-
fatte det dobbelte antall menn eller kvinner. De som fore-
slåes, må ha erklært sig villige til å motta hvervet.

De to øvrige medlemmer med 2 varamenn opnevnes for
den enkelte sak av den myndighet som Kongen bestemmer,
det ene medlem med varamenn blandt tjenestemenn i den
tjenestegren saken vedkommer og efter forslag av vedkom-
mende hovedsammenslutning eller i tilfelle vedkommende
hovedsammenslutninger i fellesskap.

Er forslag efter de to foregående ledd ikke kommet inn
til opnevnelsesmyndigheten innen en av den fastsatt frist,
skjer opnevningen uten innstilling.

Medlemmene av tjenestemannsretten må være norske
statsborgere, ha fylt 30 år, være vederheftige og ikke fra-
dømt stemmerett i offentlige anliggender og adgang til å
opnå offentlig tjeneste. Formannen og de to medlemmer med
varamenn som opnevnes av Høiesteretts justitiarius uten
innstilling, skal dessuten fylle de betingelser som er fore-
skrevet for høiesterettsdommere.

§ 9. Tjenestemannsretten skal behandle tvister mellem
staten på den ene side og organisasjonene eller de i § 2
nr. 3 nevnte grupper på den annen side angående forstå-
elsen og anvendelsen av almindelig gjeldende lønns- og
arbeidsvilkår.

Disse tvister kan ikke bringes inn for andre domstoler.

Enkeltmannskrav kan inndras, når kravet vil få sin
umiddelbare avgjørelse ved den almindelige dom.

§ 10. Lov om arbeidstvister av 5 mai 1927 §§ 12—26
og 41—46 får, forsåvidt dertil er anledning, tilsvarende an-
vendelse for tjenestemannsretten.

§ 11. Denne lov trer i kraft straks. Fra den dag loven
er trådt i kraft opheves for statstjenestemennenes vedkom-
mende lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918,
3. kapitel.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard

kst.

6 juli. Lov om tillegg til lov nr. 1 av 1 juni 1917
Nr. 13. om skjønn, ekspropriasjon og odelsløsning.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1933 sålydende:

§ 1. Hvis der på odelsløsningstiden finnes på eiendommen panterett som er påheftet før 26 juni 1929 og før eiendommen blev odelsjord, eller av en nærmere odelsberettiget enn saksøkeren, kan saksøkeren når han forlanger odels-takst over eiendommen også kreve særskilt takst over det tap som vil bli tilføiet innehaver av sådan panterett ved avløsning av den del av retten som ikke måtte bli dekket av odelstaksten.

Taksten avholdes i forbindelse med odelstaksten efter stevning til panthaveren. Den avgis av de samme skjønns-menn som gjør tjeneste ved odelstaksten og avhjemles sam-tidig med denne. Bestemmelsene i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 60, 2net ledd, § 61, 3dje ledd, § 62, 2net ledd, § 63 og § 64 får tilsvarende anvendelse.

Ved løsningen av eiendommen må saksøkeren, hvis han ikke vil iakttå den ophevede bestemmelse i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 67, betale panthaveren den fastsatte avløsnings-sum. Beløpet forfaller til betaling ved overtagelsen av eiendommen. Hvis panthaveren ikke mot betaling av beløpet vil kvittere til avlysning panterett som ikke dekkes av odels-taksten, kan saksøkeren kreve rettens kjennelse for at hef-telsen faller bort efter betaling eller i tilfelle depositions av beløpet. For den del av pantegjelden som ikke dekkes av odelstaksten og avløsningssummen er saksøkeren uten ansvar.

Hvis saksøkeren ikke løser eiendommen, får i forhold til panthaveren lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 58 tilsvarende anvendelse.

§ 2. Hvis eieren av eiendommen i det tilfelle som om-handles i § 1, har erhvervet eiendommen før 26 juni 1929, kan saksøkeren kreve at løsningssummen ved odelstaksten fastsettes alternativt enten efter de almindelige regler eller til det beløp som eieren i tilfelle av ekspropriasjon av eiendommen tilkommer efter Grunnlovens § 105 som erstatning for det tap han lider ved at eiendommen tas fra ham. Til taksten stevnes i så fall panthavere med sådan panterett som omhandles i § 1. Hvis nogen av dem skulde finne at han vil lide tap ved at panterett som ikke dekkes av løs-ningssummen efter det siste alternativ faller bort, må han for ikke å forspille sin adgang til det gjøre det gjeldende

allerede ved avhjemlingen av odelstaksten. Skjer dette får 6 juli.
 etter begjæring av saksøkeren § 1 tilsvarende anvendelse Nr. 13.
 forsåvidt sådan panterett angår.

Ved løsningen av eiendommen kan saksøkeren enten overta den efter det første alternativ, men under iakttagelse av den ophevede bestemmelse i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 67, eller efter det siste alternativ uten hinder av denne bestemmelse, når der ikke i betimelig tid er fremsatt innsigelse mot at panterett som ikke dekkes av løsningssummen, faller bort, eller når sådan panterett avløses.

§ 3. Hvis der ved ikraftttredelsen av loven allerede er avholdt takst under en påbegynt odelsløsning, men ennå ikke noget sådant rettsmøte som omhandles i lov av 1 juni 1917 nr. 1 § 66, 1ste ledd, 2net punktum, kan saksøkeren forlange taksten fullstendiggjort efter §§ 1 og 2 ved tilleggstakst, og skal i så fall innrømmes den fornødne utsettelse med det nevnte rettsmøte.

§ 4. Når en panthaver skal stevnes efter denne lov, forkynnes stevningen for den som efter pantebøkene er pant-haver eller som panteretten vites senest å være overdratt til.

For at den som panteretten er overdratt til uten at dette fremgår av pantebøkene og uten at saksøkeren kjenner til det, skal anses lovlig stevnet, må stevningen med 4 ukers varsel være kunngjort for den mulige erhverver av pante-retten ved å rykkes inn i Kunngjørelsestidende og ved op-slag i det sogn hvor eiendommen ligger.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
 (L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
 kst.

Midlertidig lov om forbud mot å bære uni- 6 juli.
 form m. v. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1933 sålydende:

§ 1. Det er forbudt offentlig å bære uniform, uniforms-deler, armbind eller annet dermed likestillet iøinefallende tegn som utpeker bæreren som tilhenger av en politisk orga-nisasjon eller meningsretning.

6 juli. § 2. Kongen eller den han bemyndiger kan utstede for-
 Nr. 14. bud mot bruk av uniform, uniformsdeler, armbind eller
 annet dermed likestillet iøinefallende tegn som utpeker bær-
 deren som medlem eller tilhenger av privat organisasjon,
 vern, forening eller sammenslutning.

§ 3. Vedkommende departement avgjør i tvilstilfelle
 hvad der skal regnes til uniform, uniformsdeler og tegn m. v.
 som omhandlet i §§ 1 og 2.

§ 4. Den som overtrer denne lov eller forbud nedlagt
 med hjemmel av den, eller som medvirker hertil, straffes med
 bøter eller fengsel inntil 3 måneder.

§ 5. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 30
 juni 1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
 kst.

6 juli. Lov om forandringer i lov om handelsnær-
 Nr. 15. ring av 21 juni 1929.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli
 1933 sålydende:

I.

§ 1 nytt siste ledd.

Kongen kan tillate at fremmed regjerings i medhold av
 overenskomst med Norge dertil bemyndigede representasjon
 her i riket uten handelsrett selger og uhindret av bestem-
 melsene i § 14 borttinger varer som skal leveres fra utlandet:

- a) til tilvirkere som skal benytte dem i egen bedrift.
- b) til kjøbmenn som driver regulær importvirksomhet, til
 videre forhandling.

Kongen kan fastsette nærmere betingelser for sådan til-
 latelse.

§ 15 nytt siste ledd.

Efter overenskomst med fremmed stat kan Kongen be-
 stemme:

- 1. At handelspasset skal gjelde for et tidsrum av 15 dager
 regnet fra den dag da passet utstedes, og at det betales
 forskuddsvis med en avgift til statskassen av femti
 kroner.

2. At direktører og ledende funksjonærer i selskaper og chefer for firmaer som ikke har fast forretningssted i Norge, men som driver sine forretninger der gjennom handelsagent med handelsrett som kjøpmann her i riket — skal være fritatt fra plikten til å løse handelspass. I så fall plikter den pågjeldende handelsagent innen 2 dager efter vedkommendes ankomst til og avreise her fra riket å gi skriftlig melding derom til politiet i sin næringskommune og på forlangende av politiet å fremlegge nødvendige legitimasjoner for forholdet. Han er ved misbruk av sådan undtagelsesbestemmelse pliktig til å erstatte statskassen den skyldige handelspassavgift. 6 juli. Nr. 15.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

Kongelig resolusjon.

6 juli.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 15 av 6 juli 1933 om forandringer i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 bestemmes at loven trer i kraft straks.

Midlertidig lov om utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr. 6 juli. Nr. 16.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 3 juli 1933 sålydende:

§ 1. Kongen kan, i den utstrekning det anses nødvendig som følge av handelsavtalen med Storbritannia, fatte bestemmelse om å forby eller begrense eller stille nærmere betingelser for utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr. Det samme gjelder for ilandbringelse av fisk og krebsdyr fra eller av utenlandske fiskefartøier.

§ 2. Kongen kan utferdige sådanne bestemmelser og påbud som utkreves til gjennomførelse av denne lov eller kontrollen med dens overholdelse.

§ 3. Sådanne bestemmelser og påbud som nevnt i §§ 1 og 2, kan også utferdiges i den utstrekning det anses nødvendig ved utførsel av fisk og fiskeprodukter samt krebsdyr til andre land enn Storbritannia.

6 juli. § 4. Fullbyrdet eller forsøkt overtredelse av loven,
Nr. 16. eller av bestemmelser eller påbud utferdiget i henhold til loven, straffes med bøter.

§ 5. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer, og gjelder til 1 juli 1936.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. **Lov om fordringer lydende på flere mynt-**
Nr. 17. **sorter.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli 1933 sålydende:

§ 1. En fordringshaver som er norsk og bosatt i Norge (herunder også norske selskaper og institusjoner), kan, hvor fordringen lyder på norske kroner ved siden av utenlandsk mynt, bare kreve betaling i det avtalte beløp av norske kroner. Han må ikke overdra eller pantsette fordringen til nogen som ikke er norsk og bosatt i Norge og må heller ikke føre ut av landet gjeldsbrever og kuponger som er knyttet til fordringen.

§ 2. Den som overtrer forbudet i § 1, annet punktum, eller medvirker dertil, straffes med bøter. Gjeldsbrever m. v. som søkes utført i strid med § 1, inndras til fordel for statskassen. At en fordring overdras eller pantsettes i strid med forbudet, medfører ingen økning av debtors forpliktelser.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks. Så lenge Norges banks seddelinnfrielse er utsatt i medhold av lov av 23 april 1892 § 7, siste ledd, får loven også anvendelse på fordringer som er stiftet før lovens ikrafttreden, for såvidt ikke vedkommende departement bestemmer noget annet; foretrekker fordringshaveren å vente med å få betaling inntil utløpet av det nevnte tidsrum, kan han i mellemtiden kreve 4 pct. av kronebeløpet i årlig rente. Fordringer som den 3 januar 1933 tilhørte nogen som uansett loven vilde kunne kreve betaling i utenlandsk mynt, berøres ikke av loven fordi om de senere kommer i norsk eie.

Provisorisk anordning om visse pengefordringer av 3 6 juli.
januar 1933 opheves. Nr. 17.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

M. Hofgaard
kst.

Midlertidig lov om arbeidstvister ved A/S Vin- 6 juli.
monopolet og samlagene. Nr. 18.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 4 juli
1933 sålydende:

§ 1. *Betydning av uttrykk som loven bruker.*

1. Med arbeidsnedleggelse mener denne lov en hel eller delvis arbeidsstans som arbeidere i fellesskap eller i forståelse med hverandre setter i verk i anledning av arbeidsforhold.
2. Ellers bruker denne lov uttrykkene i lov om arbeidstvister § 1 i samme betydning som der nevnt.

A/S Vinmonopolet og samlag regnes som private arbeidsgivere etter § 1 nr. 1 i nevnte lov.

§ 2. *Behandling av tvister.*

1. En tvist mellom en fagforening og A/S Vinmonopolet eller et samlag om en tariffavtales gyldighet, forståelse eller beståen eller om krav som grunner sig på en tariffavtale, kan enhver av partene bringe inn for Arbeidsretten til avgjørelse efter reglene i lov om arbeidstvister.
2. En tvist mellom en fagforening og A/S Vinmonopolet eller et samlag om ordningen av arbeids- og lønnsvilkår eller andre arbeidsforhold, som ikke omfattes av en tariffavtale, kan enhver av partene kreve undergitt megling av de myndigheter som er nevnt i 3. kap. i lov om arbeidstvister. Reglene for megling i nevnte lov skal gjelde på tilsvarende måte, med de forandringer som følger av denne og næste paragraf.

Når megling er forsøkt uten at forlik er opnådd, kan enhver av partene kreve at tvisten blir avgjort ved voldgift efter reglene i §§ 4—6.

6 juli. De arbeids- og lønnsvilkår som gjaldt da tvisten brøt
Nr. 18. ut, skal stå ved makt til den er blitt forlikt eller avgjort
ved voldgift, dersom partene ikke blir enige om noe
annet.

3. Tvister som gjelder arbeidsordningen eller ansettelse, opsigelse og avskjedigelse av arbeidere, kan ikke kreves undergitt meglings eller voldgift.

Er arbeiderutvalg opprettet i henhold til midlertidig lov av 23 juli 1920, skal arbeidsgiveren rådføre sig med utvalget i de tilfelle loven nevner, før han avgjør saken.

§ 3. *Forbud mot arbeidsstans og boikott m. v.*

Det er ulovlig å sette i verk eller fortsette arbeidsnedleggelse eller arbeidsstenging ved A/S Vinmonopolet og ved samlag. Likeså er det ulovlig å foreta eller fortsette boikott i anledning av arbeidsforhold overfor de nevnte virksomheter eller å bruke andre midler som etter sin art vilde være tariffstridige.

§ 4. *Voldgiftsretten.*

1. Det opprettes en voldgiftsrett med sæte i rikets hovedstad til å avgjøre de tvister som blir bragt inn for den etter § 2 nr. 2.
2. Retten skal ha en formann, en næstformann og tre andre medlemmer med to varamenn for næstformannen og to for hver av de tre andre medlemmer.

Formannen, næstformannen og ett av de andre medlemmer med varamenn blir opnevnt av Høiesteretts justitiarius for den tid denne lov gjelder. De må ikke ha sådan stilling eller sådant hverv at de kan regnes som representanter for partsinteresser.

De to øvrige medlemmer med varamenn blir likeledes å opnevne av Høiesteretts justitiarius for samme tidsrum, det ene medlem etterat A/S Vinmonopolets styre og Samlagenes landsforbunds styre har vært gitt anledning til å foreslå hver tre mann og det annet medlem etterat arbeiderne ved A/S Vinmonopolet og funksjonærene ved A/S Vinmonopolet — efter regler fastsatt av vedkommende departement — har vært gitt anledning til å foreslå hver tre mann.

Lov om arbeidstvister § 10 nr. 3 gjelder på tilsvarende måte. Likeså § 12 i samme lov.

3. Enhver norsk statsborger er pliktig til å ta imot hvervet som medlem av Voldgiftsretten.
4. Medlemmenes godtgjørelse fastsettes av Kongen og utredes av statskassen. Under reiser har de krav på

skyss- og kostpenger i samhøve med lov om offentlige 6 juli.
tjenestemenns skyss- og kostgodtgjørelse. Kostpengene Nr. 18.
skal være som bestemt for første klasse i loven.

§ 5. *Saksbehandling.*

1. De regler som er gitt om saksbehandling ved Arbeidsretten i lov om arbeidstvister §§ 13 til og med 24, skal gjelde på tilsvarende måte for behandling av saker ved Voldgiftsretten, med de forandringer som følger av nr. 2 og 3.
2. Er formannen for Voldgiftsretten ugild eller har forfall, gjør næstformannen tjeneste som formann. Er også han ugild eller har forfall, gjør hans første varmann tjeneste som formann.
3. Istedenfor utskrift eller bevis for partforhandling efter nevnte lovs § 18 nr. 2, skal tre utskrift av meglingsboken eller attest for at megling er forsøkt efter § 2 nr. 2 i denne lov.
4. Det betales ikke for behandling av en sak for Voldgiftsretten eller for bevisoptagelser til bruk for en sådan sak.

§ 6. *Voldgiftsrettens avgjørelser.*

1. For Voldgiftsrettens avgjørelser skal reglene i lov om arbeidstvister § 25 og § 26 nr. 1, 2, 3 og 4 annet og tredje punktum gjelde på tilsvarende måte.
2. Det fastsettes i enhver voldgiftsdom hvor lenge den skal gjelde. Men den kan ikke gjøres gjeldende for mer enn 2 år.
3. En voldgiftsdom er endelig og har de samme virkninger som en tariffavtale. Alle voldgiftsmenn skal underskrive den.

§ 7. *Straffebestemmelser.*

1. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil ett år eller med begge disse straffer, straffes
 - a. den som er med på beslutning om å iverksette, fortsette, støtte med bidrag eller godkjenne arbeidsnedleggelse eller arbeidsstenging i strid med § 3 eller som medvirker hertil;
 - b. den som opfordrer til å begynne eller fortsette sådan arbeidsstans eller som støtter den eller innsamler eller utdeler innsamlede bidrag til dens iverksettelse eller fortsettelse eller som medvirker hertil;

- 6 juli. c. den som foretar eller fortsetter ulovlig boikott eller
 Nr. 18. bruker andre midler av tariffstridig art (jfr. § 3)
 eller som medvirker hertil.

I dommen kan det bestemmes, at utlegg for bøtene kan tas hos den forening efter hvis foranledning den skyldige har handlet. Det samme gjelder den forening, hvis tillits- eller tjenestemann den skyldige er eller har vært, forsåvidt den straffbare handling er begått i hans virksomhet som sådan. Dette gjelder dog ikke, hvis han har handlet i strid med foreningens vedtekter eller beslutning som er fattet på foreningens vegne.

2. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil ett år straffes den arbeidsgiver eller arbeidsgivers representant, som foretar eller fortsetter arbeidsstenging i strid med § 3. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller med fengsel inntil 3 måneder straffes den arbeider som er med i en arbeidsnedleggelse i strid med § 3.

3. Med bøter fra 5 til 25 000 kroner eller fengsel inntil ett år eller med begge disse straffer straffes den som under arbeidsstans i strid med § 3:

a. bevirker eller søker å bevirke, at noen taper eller opgir sitt arbeide eller ikke søker eller ikke får arbeide, når det skjer for å søke arbeidsstansen gjenneført;

b. opfordrer eller medvirker til noen sådan handling som nevnt i litr. a;

c. bevirker eller søker å bevirke at en arbeidsgiver deltar i den ulovlige arbeidsstenging eller at han ikke beskjeftiger arbeidere, som er gjenstand for ulovlig arbeidsstenging, eller at en bedrift foretar andre handlinger eller undlatelser, hvorved den ulovlige arbeidsstenging støttes;

d. opfordrer eller medvirker til noen sådan handling som nevnt i litr. c.

4. Bestemmelsene om straff og omkostningsansvar for fornærmelig adferd m. v., brudd på taushetsplikt, uteblivelse m. v. og grunnløst kjæremål efter lov om arbeidstvister § 41, § 42, § 43 og § 44 skal gjelde på tilsvarende måte ved Voldgiftsretten.

§ 8. *Forskjellige bestemmelser.*

Bestemmelsene i lov om arbeidstvister § 4 og § 5 skal gjelde på tilsvarende måte, forsåvidt angår handlinger som er i strid med § 3. Likeså skal reglene i § 2 og § 3 i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.

§ 9. *Lovens ikrafttreden m. v.*

6 juli.
Nr. 18.

1. Denne lov trer i kraft straks og gjelder til og med 1 august 1935. Den får anvendelse på tvist som pågår når loven trer i kraft eller som er bragt inn for Voldgiftsretten før loven holder op å gjelde.
2. Kongen gir nærmere forskrifter til å gjennomføre loven.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

Kongelig kunngjørelse om midlertidige toll- 6 juli.
tillegg.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 5 og 6 juli 1933 fattet følgende beslutning:

A.

C. Midlertidige tolltillegg.

- I. Som tillegg til den til enhver tid pliktige toll opkreves midlertidig 50 pct. for alle varer undtagen følgende:

Fruktar 1. a.

» 1. b.

» 1. c.

» 2. c.

» 2. d.

» 2. f.

» 2. g.

Grønnsaker 1. b.

» 3. a.

Kork B. a. 1.

» B. a. 2.

Nøtter a.

Ris. uavskallet, løs.

» — i emballasje.

» avskallet.

Vin, 1. a.

» 1. b.

» 2. a.

Undtatt fra tillegget er dessuten bensin-, petroleumsgeneratorer, elektromotorer og generatorer, treskemaskiner for motordrift og andre landbruksmaskiner,

6 juli. ikke særskilt nevnt, samt deler til forannevnte gjenstander.

II. Som ekstraordinært tillegg til den gjeldende innførselstoll (heri innbefattet de under I anførte midlertidige tolltillegg) opkreves 25 pct. av det beregnede tollbeløp for sukker (l.nr. 770 og 771) og 80 pct. for te (l.nr. 785) samt 20 pct. for alle andre varer undtagen de under I siste punktum opregnede.

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å nedsette eller opheve sistnevnte tillegg forsåvidt de traktatbundne tollsatser angår.

B.

De nye satser for kaffe og sukker gjøres gjeldende fra 1 august førstkommende.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

M. Hofgaard
kst.

6 juli. **Kongelig kunngjørelse** om omsetningsavgift til statskassen på visse varer.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 5 og 6 juli 1933 fattet følgende beslutning:

§ 1. Fra den tid Kongen bestemmer skal betales omsetningsavgift til statskassen av følgende varer beregnet av verdien efter vedføiet procentsats:

1. Gull- og platinavarer 6 pct.
2. Sølvvarer 4 »
3. Hansker og vanter av skinn eller silke (herunder kunstsilke) 5 »
4. Skotøi av silketøi eller tøy, hvori finnes silke, av tøy innvirket med metalltråd, av lakkert, chagrinert, bronsert, alunert og semsket skinn eller av chevreauskinn 4 »
5. Silkevarer, hvorunder kunstsilkevarer — dog undtatt spinnestoff og garn — 6 »

§ 2. Til grunn for avgiftens beregning legges vedkommende vares en gros pris ved salg til detaljforhandler overensstemmende med nærmere regler som utferdiges av Kongen eller den han bemyndiger.

§ 3. For varer av den i § 1 under 5 nevnte art som er tilvirket av vevet stoff eller trikotstoff (metervare) beregnes avgiften bare av stoffets verdi. 6 juli.

§ 4. De nærmere bestemmelser om avgiftens opkreving og om kontrollen dermed utferdiges overensstemmende med lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse fra og med 10 juli 1933.

Gitt på Oslo slott 6 juli 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

M. Hofgaard
kst.

Kongelig resolusjon.

6 juli.

1. Et fremmed lands flagg kan heises ved siden av Norges flagg på eller fra kommunale offentlige bygninger og eiendommer eller bygninger og eiendommer som for den vesentligste del benyttes av kommunale institusjoner, når dette av hensyn til internasjonal høflighet finnes ønskelig.
2. Et fremmed lands flagg skal dog ved sådanne anledninger ikke gis en mere fremtredende plass enn Norges flagg.

Kongelig resolusjon.

6 juli.

I medhold av lov om forsikringsavtaler av 6 juni 1930 § 30 siste punktum bestemmes — som gjeldende inntil videre — at det for husleieforsikring istedenfor den i samme paragrafs tredje punktum fastsatte frist skal gjelde en frist av 10 dager efter utløpet av forsikringsselskapets regnskapsår.

Kongelig resolusjon.

6 juli.

Med hjemmel i § 15 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 med senere forandringer bestemmes:

1. Det handelspass som handelsreisende som ikke er innvånere av riket, plikter å løse, skal gjelde for et tidsrum av 15 dager regnet fra den dag da passet utstedes. Det betales forskuddsvis med en avgift til statskassen av femti kroner.
2. Direktører og ledende funksjonærer i selskaper og chefer for firmaer som ikke har fast forretningssted i Norge, men som driver sine forretninger der gjennom handelsagent med handelsrett som kjøpmann her i riket — skal være fritatt fra plikten til å løse handelspass. I så fall

- 6 juli. plikter den pågjeldende handelsagent innen 2 dager efter vedkommendes ankomst til og avreise her fra riket å gi skriftlig melding derom til politiet i sin næringskommune og på forlangende av politiet å fremlegge nødvendige legitimasjoner for forholdet. Han er ved misbruk av sådan undtagelsesbestemmelse pliktig til å erstatte statskassen den skyldige handelpassavgift.
3. Forannevnte bestemmelser trer i kraft fra og med 8 juli 1933 og gjelder inntil videre.

6 juli. **Kongeleg resolusjon.**

Lov frå 21 april 1933 um «Endring i lov av 29 april 1899 om enerett for staten til befordring av meddelelser ved hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg, med senere tilleggslover» vert sett i verk frå 1 juli 1934.

6 juli. **Kongelig resolusjon.**

I henhold til den bemyndigelse som er gitt ved Stortingets beslutning av 27 juni 1933 bestemmes at nedennevnte poster og bestemmelser i tolltariffen fra og med 8 juli 1933 skal lyde således:

Bomull og bomullsvarer:

-
3. bomullsgarn:
- a. enkelt:
1. ublekt 1 kg kr. 0,11
-
16. andre bomullsvarer:
- a. trykte 1 » » 0,85
-
- c. helt ensfarvede eller blekte:
-
2. ensfarvede 1 » » 0,65
3. blekte 1 » » 0,55

Fernisser, tørreoljer og politur:

-
2. andre 1 » » 0,14

Gummier og harpikser:

-
3. andre:
- a. flytende eller oppløste:
1. latex, også koncentrert fri.
2. ellers, som Fernisser etc.

Klær og av vevde varer forarbeidede artikler, som ikke annensteds i tariffen er opført:

6 juli.

I. gjennomtrukket av eller overstrøket med
olje o. s. v. (som nu):

d. ellers 1 kg kr. 1,20

Knapper og knappedeler:

1. overtrukne så vel som overspunne:

b. med annet materiale 1 » » 1,50

Krydderier:

a. umalte:

3. ingefær (ikke syltet), kanel, cassia
lignea, kanelblomster og kanelavfall.. 1 » » 0,85

4. a. kajennepepper og karristoff, ibereg-
net nærmeste innpakning, karde-
momme 1 » » 4,00

b. muskatblomme og muskatnøtter ... 1 » » 3,25

c. sauser, med nærmeste innpakning 1 » » 0,75

Leketøi, alle slags, uten hensyn til materialet
eller deler dertil, med nærmeste innpakning:

a. tennisballer 1 » » 1,00

b. ellers 1 » » 4,00

Maskiner, motorer og apparater o. s. v. (som
nu):

a. kullbørster for elektriske motorer frie

b. symaskiner og deler derav frie

c. andre a. v. 10 pct.

Anm. De under litera c. hørende ma-
skiner, motorer og apparater samt
deler derav kan av Tolldeparte-
mentet tillates innført tollfritt o.s.v.
(som nu).

Metaller:

II. i arbeide:

A. av forskjellige metaller:

5. håndskyttevåben samt deler derav,
deri innbefattet piper og skjeffer
eller kolber:

a. ferdige:

1. geværer og deler derav 1 kg kr. 3,30

6 juli.

C. av jern:

24. jernarbeide, ikke særskilt nevnt:

c. bronsert, fortinnet, forkobret,
formessinget, emaljert, fernis-
sert, glasert, lakkert eller malt:

1. stålmøbler 1 kg kr. 0,25
2. ellers 1 » » 0,35

Possementmakerarbeide:

2. av andre materialer:

c. «tufts» for madrasser 1 » » 0,84
d. annet, hvorunder border og agramaner 1 » » 4,00

Saft av frukt eller bær, herunder også kunstig
saft:

2. annen, hvorunder også most, sider og andre
fruktvine, samt saft, inneholdende inntil
12 pct. alkohol:

a. «raw lime juice» 1 » » 0,30
b. ellers 1 » » 0,50

Forsåvidt saften ved undersøkelsen be-
finnes å inneholde over 12 pct. o. s. v.
(som nu).

Skind og huder:

B. uten hårbedekning:

III. i arbeide:

3. skomakerarbeide:

c. av skinn eller lær, undtagen av
fettlær eller med såler av tre, i
eller uten forbindelse med tøy
eller annet stoff:

2. andre:

a. av lengde over 23 cm og vekt pr.
par ikke over 600 gram, und-
tagen flettsko 1 » » 4,00

b. eller (herunder flettsko) 1 kg kr. 3,25 6 juli.

.....
Anm. 4. Som flettsko anses sko
hvor sålen er flettet til
overdelen.
.....

Tøier:

1. spartlede, malte, lakkerte, fernisserte o.s.v.
(som nu):
.....

e. andre varer, som ikke inngår under
nogen av de foranstående 4 klasser:

1. voksdug 1 » » 0,50

2. ellers 1 » » 0,40
.....

Ull og ullvarer:

1. ull og shoddy samt avfall av ull 1 » » 0,20

Tollen av uvasket ull beregnes av varens
vekt i vasket tilstand, dog tas svinn utgjø-
rende 10 pct. eller mindre ikke i betrakt-
ning.

De nærmere regler om vektberegningen
gis av Tolldepartementet.
.....

3. ullgarn:

a. ufarvet 1 » » 0,42

b. farvet og melert; likeledes alt garn
blandet med metalltråd 1 » » 0,50
Tara for a. og b.: o. s. v. (som nu).

5. gulvtepper, gulvteppetøi:
.....

b. plysjartede, ikke knyttede, skårne:

1. metervare 1 » » 0,80
.....

8. trikotasje, strikket, heklet, filert eller
vevd, o. s. v. (som nu).
.....

c. andre, hvorunder alle slags ullskjerf 1 » » 1,65
.....

13. andre ullvarer:

a. 1. varer, hvis vekt er 55 gr eller der-
under pr. halv meter i kvadrat,
bordtepper og desslike, enn videre
møbel- og gardinstoffer, som da-
mask, rips, plysj og lignende samt
tørklær ikke annensteds nevnt 1 » » 1,95
.....

- 6 juli. b. ellers, — også om varen inneholder tråd helt eller delvis av silke, såfremt vekten av silken ikke utgjør mer enn 7 pct. av varens hele vekt 1 kg kr. 1,55 dog høist 30 pct. a. v. inkl. tolltillegg.

Deler til velosipeder:

- a. ferdige 1 » » 1,00
.....

Det ekstraordinære tillegg til innførselstollen for te fastsettes til 62 pct.

6 juli. **Kongelig resolusjon.**

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 1 i lov om omsetningsavgift av 19 mai 1933 til å utferdige de nærmere bestemmelser om avgiftens beregning og opkreving og om kontrollen hermed.

6 juli. **Kongelig resolusjon.**

Finans- og tolldepartementet bemyndiges til å utøve den Kongen eller den han bemyndiger tillagte beføielse i § 2 i Stortingets beslutning av 5 og 6 juli 1933 om omsetningsavgift på visse varer.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.